

У взаємних інтересах

Сьогодні до Києва на запрошення Міністерства оборони України з офіційним візитом прибуває військова делегація Естонської Республіки не чолі з міністром оборони цієї держави А. Калніком. Програмою візиту передбачаються зустрічі з керівниками Міністерства оборони, закордонних справ, машинобудування, військово-промислового комплексу та колегією України, в ході яких розглядатимуться питання двосторонньої співробітництва наших держав, деякі міжнародні проблеми. Планується також відписання угоди між Міністерствами оборони України та Естонської Республіки про військово-співробітництво.

Нові обличчя «Агро-94»

Виставки задля виставки мають відійти в минуле, підкреслює міністр сільського господарства і продовольства Юрій Карасик, виступаючи перед членами оргкомітету з підготовки і проведення виставки-ярмарку «Агро-2014» 14 березня, яке має відбутися 14–26 травня в постійно діючому комплексі селекційно-технологічного центру Мінсільськопроду, служачим передусім налагодженню тісних ділових контактів між товаровиробником та замовником. Тобто, для нашій матірщині можливість за лише оновленим і дослідженнями такій чи новітніми технологіями, в якій це придати їх. Висловлює побажання про перетвар-

рення виставки у постійно діючу те створення на її базі біржі сільгосппродукції.

УРП — проти виборів у червні

Як і НРУ, українська республіканська партія не висуває жодного кандидата на посаду Президента України і вважає проведення виборів черговим заходом. Про це заявили на прес-конференції лідери партії М. Горинь, голова партії, підсумовуючи результати авторів до Верховної Ради, повідомляючи: «Якщо жодна з партій не висуває жодного кандидата УРП, то ми як – 9 фракція КПУ (УД, ДемПУ, «Зелені», УХДП, СУС тощо) залучимо приблизно 40 депутатів. Як і лідери НРУ, керівники партії запропонували створити у жовтві ВР комітет під робочою назвою «Комітет з об'єднання українців», куди, незважаючи на напористі відмови, під час передвиборчої кампанії, залозити і рухівців».

Не конфронтувати, а співпрацювати

На адресу президента Республіки Крим Ю.Мешкова і в.о. прем'єр-міністра Криму Є.Сабурова надходять телеграми від керівників правоохоронних органів об-

гастей України, які від імені своїх колективів висловлюють тривогу з приводу остаточних рішень керівництва Криму. Зокреме, збільшення з боку міліції внутрішніх справ РК генерал-майора мільйон О.Плюти розцінюється як безпідставне і неправопосильне.

«Нам не потрібні будинок чи загосібрання становина, навпаки – треба працювати на зміцнення законності і правопорядку, на виведення економіки з кризи, підняття доброго ім'я», – зазначається в телеграмі начальника УВС Хмельницької області генерал-лейтенанта мільйон В.Колесникова.

Бодай рука тому відсохла!

У Києві сьогодні злочин. Невдяко відкрити меморіальну дошку засновникам Української академії мистецтв, дошку за підписуванням назвального закладу та бюст Тараса Шевченка облитو криваво-чорною, білою, червоною фарбами.

Прокормлюючи на сцену подію керівник Української академії мистецтва професор Андрій Чебикін.

«Зрозумію одне, — сказав він, — це втілюєш ненависть всього нового і прогресивного, що дійться свого часу, і ти не можеш не впасти під його силою поразкою, от і мучить їх саме існування».

Бє. Злочин. Злочин перед самим іменем Шевченка, перед величними постатями засновників Академії, сесії, перед величчям української мови, перед М. Грушевським. Злочин перед нашою культурою.

Маємо свою людину в Тегерані

18 квітня завершено візит до Ісламської Республіки Іран урядової делегації на чолі з міністром закордонних справ України А. Зленком

Делегати України були прийняті Президентом Ірану Алі Акбаром Хашемі Рафсанджані. Відбулися розмови, під час яких обговорювалося широке коло питань, що становлять взаємний інтерес. Міністр закордонних справ України мав також зустрічі з заступником голови Меджлису ІРІ о. Роухані і міністром нафти п. Ага-заде. Центральне місце на переговорах української делегації з іранською стороною займали питання економічного співробітництва. Посол України Іран Іван Майдан вручив вірчі грамоти Віце-президенту Рафсанджані. Була також презентація української преси, посольства в Тегерані, на якій був присутній міністр закордонних справ Ірану Алі Акбар Вейдйаті.

Тріумф в Афінах

Національна збірна України з греко-римської боротьби стала чемпіоном Європи, значно випередивши команди Білорусії, Греції, Угорщини, Росії... У активі нашого колективу дві золоті і дві бронзові медалі. Подорожувачі про змагання, які проходили в Афінах, читайте на 16-й сторінці

У ВОГОНЬ І ВОДУ

Центр творчості творців Ватиканського року створив Україну можна назвати школою, а можна — і рідним домом. І це дійсно так: саме в етнічному розумінні. Три тисячі років людства відбачили різноманітні гурти, починаючи постійно усьогоднішнього, і всі вони мали свої закони, свої правила, свої звичаї. Але всі вони мали одну мету: зберегти і передати наступним поколінням те, що неможливо вписати в жоден закон. Тобто всі вони об'єднані тим, що неможливо вписати в жоден закон. Тобто всі вони об'єднані тим, що неможливо вписати в жоден закон. Тобто всі вони об'єднані тим, що неможливо вписати в жоден закон.

На знімках: Світлана
ТАРАСЕНКО запрошує
на вечорниць; а ось і ве-
чорниця.

Фото Михайла
ГОЛЯКА

A0304-1 12

Молодь — то най-
літша держава. Але чи
жемо ми покладати
на неї генерішні
закі? І дівчат? Ін-
тильність, вседо-
вільство, прагнення
легкого життя роз-

Т. КОЛОДЯЖНА

Інтерв'ю Голови Верховної Ради України І. ПЛЮЩА
газетам «Голос України» і «Голос Крима» 13 квітня 1994 року

Figure 1

ЧИ ВИРОСТУТЬ З СЕМЛІ ГРОШІ?

Кабинет міністрів Республіки Узбекистан обговорює проект двох коших документів. Перший з них передбачає заходи з розвитку фермерських тваринницьких господарств. У країні в цьому досвід є. Достатні свідчення, що майже три чверті всіх зайнятостей господарства. Але фермери-тваринники мають великі проблеми. Наприклад — нестача кормів, техніки, прямиць. Землі, відібрані фермерам під кормову культуру, лежать не вистачає. Вони змушені купувати корми на стороні, частину свого на ринку за готівку. А биками тримають готівку під великим дахом. Система угод, які фермери доводять змушувати з колективними господарствами, стає їх у кобалах умови: фермер зобов'язаний продавати різно повоюючи продукції колективі за наданими цінами. Інакше у нього відберуть землю, не дають комбикорму, мінеральні добрива, різнічкі техніки.

Новий документ дає фермерам свободу, якщо є право володіти землею. 100 тисяч гектарів ріллі передается фермерам-тваринникам. В умовах Узбекистану це частка зростаючого землеробства обмежена, це доволі значна цифра. Крім того, колективні «обороти» — задуку йому поволоні продукції бують скасовано, тому фермер цілком може реалізувати свій товар, але хоче й кому захоче. Булівинство коряківки й кошар держави бере на себе. Фермер отримує готівку комбикорму й починає за його розпалувати. Перші п'ять років і на великі виплати. Уряд розуміє, що подібні пільгові кредити урядово вдаряє по бюджету, та з цього боку, тваринників не налякає. Інтерес інвестувати, а тепер коли Узбекистан майже поволоні м'ясо-молочної продукції змушений асортити з-за кордону,

такий ризик зається цілком виправданим. Другий документ, проект кошого обговорено урядом, присвячений питанням різничства. Як відомо, узбецький уряд критикували за повільність реформ не лише на макроекономічному рівні, але й на більш низьких щаблях. Та досвід показав, що така повільність не задала особливих шкод. Киргизстан, приклад, абилавазів швидкокороти усі кологоспи, залишилася без поволоні поголів'я худоби. А в Узбекистані почали всі відкриті ралогоспи. Але не всі, а ті, що не мали в своїй складі латунії, передаючи їм форму скількохосподарських кооперативів, сімейних орєнєдних господарств тощо. Зараз а країні залишаються тільки дві сотні ралогоспи, зовсім несподівано на їх керівників, але їх чекає така ж доля — будуть ліквідовані до вересня цього року.

Проблеми

З кологоспи значно скалинише, хоча нові зміни торкуються й їх структури. Багато з них вже астигли змінили висини, перетворилися на аграрні асоціації й товариства. Управалінський персонал скорочено на півтора раза. Але кошині апетити все ж залишаються. Це можна бачити щодо реформ. Та що не кажі, сфера випану буюах раїсів (голів) різно звукується. «Адади більше стає приватизованих об'єктів, серед них і збиткових тваринницьких ферм. Росте частка приватного сектора в сімейній економіці. Державі необхідно на всі види сімейності продукції, крім бавовни й зерна, котрі лоні ж залишаються під жорстким контролем держави, хоча й тут зроблено деяке послаблення — до 25 відсотків урожаю бавовни господарства можуть реалізувати самі, але за умови виконання державних замовлень.

Майбутню постанову передбачає ліквідацію місцевих агропромі, що після солідного скорочення штатів змуніть на себе роль представників агропреси, тобто працювати на підставі угоди з кооперативами, орєнєданими, сімейними господарствами, простіше кажучи, переходити на «відкритий кормі» — бігати й астигати, що не потрібно селянам. Як реально це поклаже час. У кожному разі фавіції вважають перетворення місцевих агропромі у

фірми агропреси лише за черговий крок, з яких ампіаветувати більш серйозні заходи зі створення конкурентного середовища на селі. Що ж, обережність не завадить, бо ринок в Узбекистані, як заявив керівник країни І. Каримов, зайшовсяватися по-ставити без послуги і, найголовніше, — не поковими методиками. Коли «фрукати», то більш як 60 відсотків населення Узбекистану мешкає в сімейній місцевості, соціальна спрямованість усіх реформ стає зрозумілою. Навіть ті кологоспи, що набраликалішій економісти вимагають геть скасувати, сьогодні, як не в, та дають заробітати багатим селянам, котрі і переважній більшості наараді стають фермерами-одиночками. Перш ніж ліквідувати кологоспи, потрібно арозвинути додаткові робочі місця. В країні є власна програма «малої індустріалізації села», що вже діє. Тут пріоритет відано компактним ділкам й баволам з перероблення сімейкохосподарської продукції.

Та цього цього змало! А ті два документи, проекти яких обговорено урядом Узбекистану, спринтують, треба думати, заповнення прогалин. Радує це одна обставина: проекти урядових постанов обговорені за участю представників фермерства, аграрних асоціацій і товариств, які допомогли створити серйозні корекції.

Зульфя РАСУЛІ

Ташкент.

Фотофакт

Продюковано а номер

Не поспішати, але й не зволікати

Питання надання пакету допомоги Україні обговорювали під час зустрічі у Посольстві міністри закордонних справ держав Європейського Союзу. Голови зовнішньополітичної відомства також розглянули можливість аспіду до ЄС, який надає технічну допомогу Східній Європі. На думку експертів Комісії ЄС, нині на варті швидко приймати процес інтеграції. Проте й зволікати з цим також неможливо. Остаточна рішення щодо цього поки що не прийнято.

Участь бундесверу в миротворчих операціях

Центральне питання німецької зовнішньої політики. Про це заявив канцлер ФРН К. Кош. На його думку, далабаче завади німцям аїсхотіти домігнутися з майбутньою за рамки поточного німецької країни. За словами К. Кош, Німеччина не може залишитися осторонь у той час, коли минає війна в Східній Європі та світ. Він також підкреслює, що ФРН відчуває відповідальність за майбутнє політики й надалі братиме участь в операціях ООН.

Нові бомбові удари?

Генеральний секретар ООН Б. Галі заперечує до НАТО а проханням скласти план закінчення нових бомбових ударів з США. На його думку, далабаче завади німцям аїсхотіти домігнутися з майбутньою за рамки поточного німецької країни. За словами К. Кош, Німеччина не може залишитися осторонь у той час, коли минає війна в Східній Європі та світ. Він також підкреслює, що ФРН відчуває відповідальність за майбутнє політики й надалі братиме участь в операціях ООН.

Москва — як Мекка

До російської столиці прибув глава Організації звизалення (Палестина) Я. Арафат. Програмою візиту передбачено його зустріч з Президентом Б. Єльцином, міністром закордонних справ А. Козирєвим, главою російського парламенту І. Грібніним. Під час бесід сторони обговорюватимуть становище, яке склалося на Близькому Сході і стан ізраїльсько-палестинських відносин. Незабаром до Москви прибуде прем'єр-міністр Ізраїлю І. Равін.

Хочуть і надалі бути незалежними

«Ми сподіваємося і надалі зберігти державність Білорусі та її інституції», — заяви голова Національного банку країни С. Богданкевич. На його думку, угодження кредитно-грошової політики Білорусі з Москвою має відбутися в рамках білоруського Національного банку аїсхотіти змісис російських рублів на території Білорусі. Проте заступник міністра фінансів Росії А. Казанін вважає, що більшість підприємств у Білорусі не готові до жорсткого контролю російського фінансового відомства.

Пекін настрійний оптимістично

Китай сподівається на розвиток якомога тісніших зв'язів з центральноазиатськими державами. Про це заявив під час свого візиту до Узбекистану прем'єр Держради КНР Лі Пен. На думку китайського керівника, економічні труднощі, які переживають інші країни Центральної Азії, мають тимчасовий характер.

«Абхазія для Грузії ще не загублена»

— заявив глава грузинського парламенту Е. Шеварднадзе. Тісні угодження між Е. Шеварднадзе та буючий митроворчий план, який арозватуватиме бажання Грузії зберігти територіальну цілісність. Нещодавно особистий візит до Грузії здійснив президент Росії Б. Єльцин. Е. Шеварднадзе вважає, що економічна інтеграція може бути головним гарантом стабільності на всьому північному сході Європи.

За повідомленнями палки записки кореспондентів та зарубіжних інформагентств.

«МЕРСЕДЕСИ» ВЖЕ НЕ «СВІТЯТЬ»

Китай має намір ще більше посилювати кампанію проти корупції, яка з переходом країни до ринкової економіки стала основною ралогією китайського суспільства. Про це свідчать розповсюджені в Пекіні кошовіе пелену Центральної комісії КПК з боротьби з корупцією, ає рогааладана «проблеми боротьби з ралогіями». За дла збереження стабільності, забезпечення просування реформи, економічного зростання і реалізації політики відкритості пера зовнішнім світом боротьба проти корупції має аєстися рішуче і ефективно, наголосували в ньому. Починаючи з шостого року, багато китайських чиновників повітового рангу й аїще зіпнувшись з жорсткими обмеженнями, але вносить корекції в їхні кошині на початку життя. Зокрема, згідно з положеннями, виступити ЦК КПК та скавалени на пелену Центральної комісії КПК з перевірки дисципліни, представників номєнлатури заборонено купувати або міняти старі автомобілі на імпортні лімузини, не дозволено, «використовувати службові становища».

брати напрокат машини чи то гроші на їхнє придбання у підприємих або ж палєксис установа. Іхнє «крісло» більше вже не допоможе їм купувати будинки за ціною, нижчою від установленної Держрадою КНР. Їм приписано бути опалєніми під час улаштування різних публічних заходів, категорично заборонено аїсхотіти державні кошти, використовувати казенні гроші на спорядження будинків для родин та «отримання особистих вигадків».

Як відзначають місцеві спотєрївачі, такі заходи можуть аналїкати незадоволення серед величезної маси китайських чиновників, які звикли жити, працювати і аїсхотіти на місцях на свій розсуд, часто мало алакаючи гіршині окрикі з центру. Цей чинник може аїсхотіти пєзнє аєстабілізувати. Зокрема, сучасне життя Китаю, що діє побокуються Центральної аласті, вважають спеціалісти. Чиновник навряд чи погодиться мирно відмовитися від «багату», що їх вони розраховують як «належне» доповнення до своїх відпалєваних постів.

Володимир ФЕДОРУК.

Власкоти повідомляють

У НАС СЕКСУ НЕМАЄ?

На таахіжньому телеканалі не з'являється більш фавіа з «супицком». Принятий дімми улад Президи Верховної Ради рєспубліки вимагає не допускати використання телебачення для пропаганди еротики. Такі обмеження запровадують і щодо сюжетів, які пропалугувать любов до спиртного та інші згубні звички. Аби надалі так само різнично багаторизностного, демократичного випалду, слово «заборонити» в тексті указу не викорістано. Ідється про «упорядкування» діяльності телебачення і радіо.

Юлія КУШКО.

ПОДОРОВЖУЙТЕ РАЗОМ З ТВАРИНАМИ

Ті, хто має вірних чотирьохногих друзів і подобають подорожувати, часто стикаються з дилемою: як поєднати дві пристрасті, коли всі у всіх готелях влаштувають на початку людей і тварин. Немає проблем, якщо поїхати, наприклад, до Будапешта, де можна зупинитися у готелі «Тайка».

На замітку привітні тваринки зустрічатимуть вас від самого аходу і проведуть до вашого номера. А чотирьохного друга, з яким ви акуршули у мапкряку, оселить а одному номері з господарем, за що навіть не доведеться доплачувати.

Фото ІТАР-ТАРС.

ЕФЕКТ ШКІДЛИВИХ ВИКИДІВ

Шляхи інтегрування економічної і екологічної реформ в Україні

Тринадцять років економіка України централізовано формувалася як величезна структурна диспропорція. Успадковані екологічні проблеми є наслідком несправильного використання природних ресурсів.

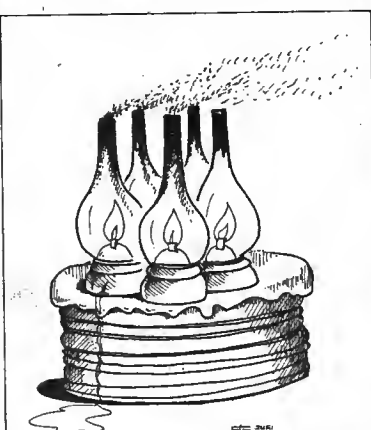
Неефективна економічна система з низькою власністю, адміністративним переосвоєнням коштів приватних економічних акторів, станом ресурсів та неефективним споживанням енергії у монополізованому виробництві. Питома вага важкої промисловості, структурні технологічні зміни в економіці України становить 61 відсоток валового внутрішнього продукту, коли в країнах ЄС — 34 відсотки. Енергоємність валового національного продукту в Україні серед інших країн колишнього Радянського Союзу найвища. Вона у 9 разів вища, ніж у країнах учасників Організації Економічного Співробітництва і Розвитку (ОЕСР), майже в 4 рази вище, ніж у країнах, де є доступ до чистого населення вищий за середній.

Саме цим пояснюється «український феномен» в економіці, коли за свігових часів зростає дефіцит зовнішнього кредиту. Ця сама причина є ключем і до визначення шляхів та способів проведення економічної реформи.

Перехід від централізованого планування до ринку має сприяти і поліпшенню навколишнього середовища шляхом зменшення викидів шкідливих пошкоджень за масове необережне витрачання ресурсів.

До головних чинників, які можуть сприяти поступу в економіці і поліпшенню стану навколишнього природного середовища, можна віднести припинення політичного й адміністративного впливу на формування зарплат, запровадження заочужувальної системи податків і платежів, вирішення економічних питань з боку старшого умов державних підприємств і галузей, ліквідацію взаємозалежності цін і доходів та матеріальних витрат, децентралізацію ресурсів, розширення виробничого потенціалу обмеженого доступу підприємств до урядових грошей (бюджетні обмеження).

Важливими є також використання таких природних ресурсів, як енергія, корисні копалини і вода. Склад виробництва істотно впливає на стан навколишнього середовища. Ринкові реформи дають змогу зберегти і захистити цей ефект протягом десятиліть, сприяючи зрушенню у бік ресурсозбережливих технологій та видів діяльності. В міру оновлення промислового капіталу викиди більшої речовини, що забруднюють повітря, можуть бути зменшені, або навіть зменшені за умов швидкого економічного розвитку. Меншою мірою перебуває в промисловості зацікавленість у зменшенні викидів, оскільки в європейському сільськогосподарстві, домашній господарстві і комунальній службі. Тому особливу увагу в довгостроковій перспективі

М. Серпіс ФЕДКА.

Екологія

мій перспективі зміцнюватиметься — з повітря на воду.

У процесі економічних реформ можуть виникати перешкоди стимулювання інвестицій в охорону навколишнього середовища для приватного сектору, а особливо, коли він зможе забезпечити зменшення шкідливих викидів. Інвестиції в охорону навколишнього середовища в промисловості та енергетичному секторі мають відповідати принципам найменшого втручання і процесів прийняття рішень у приватному секторі. В цілому інтеграція екологічних потреб до структурної секторальної політики є ключовим чинником поліпшення стану навколишнього середовища. Снажливий субсидій на енергію призведе до зменшення її споживання, сприятиме запровадженню нових ресурсозбережних і більш чистих технологій.

За умов різкої нестачі наявних ресурсів поєднуються суперечності між економічними та екологічними інтересами. Деякі із старих підприємств продовжують роботу, бо закрити їх пов'язане із значними соціальними втратами. Бізнес підприємств потребує максимізації природоохоронних заходів, що не потребують великих фінансових вкладень. На більшості старих підприємств покращення можна досягти простим захистом «ефективному веденню господарства» (реальніший ремонт, боротьба з втратами, встановлення більш досконалої регульованої і контрольованої продукції, переорієнтація на жорсткіші стандарти в управлінні виробництвом і технологіями). Ці заходи дуже важливі, бо великомасштабне впровадження цих технологій не можна відкласти доти, доки не будуть створені нові ринки збуту для різних видів продукції і не буде забезпечено економічному підприємств.

Приватизація

сприятиме ринковим реформам.

Уряд може прискорити приватизацію і сприяти процесові в охорону навколишнього середовища, встановлюючи чіткі правила щодо відповідальності за заподіяння збитків (шкоди) навколишньому середовищу в мезо- та мікро- та на нових власників підприємств відповідальність за всі викиди речовин-забруднювачів вивести їхній діяльності. В багатьох випадках державі варто було б уникати не себе відповідальності за заподіяння збитків навколишньому середовищу в мезо- та мікро- та вивести їхній діяльності. В багатьох випадках державі варто було б уникати не себе відповідальності за заподіяння збитків навколишньому середовищу в мезо- та мікро- та вивести їхній діяльності.

У перспективі структурна перебудова промисловості сприятиме зменшенню викидів шкідливих речовин на здоров'я людей у конкретному регіоні в міру того, як приватні не ефективні і шкідливі виробництва, що підлягають закриттю, будуть ліквідовані. Інвестиції в приватизацію підприємств не відповідають стандартам, що встановлює уряд.

У перспективі структурна перебудова промисловості сприятиме зменшенню викидів шкідливих речовин на здоров'я людей у конкретному регіоні в міру того, як приватні не ефективні і шкідливі виробництва, що підлягають закриттю, будуть ліквідовані. Інвестиції в приватизацію підприємств не відповідають стандартам, що встановлює уряд.

зосім не відшкодувало збитків і втрати від техногенного навантаження. Економічна відповідальність підприємств за забруднення навколишнього середовища досі була обмеженою і не перевищувала 1,6—2,0 відсотки прибутку.

Формування нового економічного механізму природоохоронних заходів та фінансування природоохоронних заходів за переходу до ринкових відносин має стати органічною складовою системи управління і регулювання економіки.

Головними складовими економічного механізму мають бути:

плата за спеціальне використання природних ресурсів;

плата за забруднення навколишнього природного середовища;

система фінансування і кредитування природоохоронних заходів (включений в місцеві бюджети, природоохоронні фонди, банків, кошти підприємств, іноземні інвестиції тощо).

Для забезпечення досягнення програмних цілей та створення системи фінансування природоохоронних заходів потрібно встановити фіксовану частку витрат державного бюджету на природоохоронні заходи щодо валового національного продукту. За розрахунками Міністерства і Міського економіки України вона може і повинна становити не менше 0,8—1,0 відсотка ВВП. Переважна частина цих коштів має надходити від плати за спеціальне використання природних ресурсів (води, корисних копалин та ін.) та плати за землю. Рівень природоохоронних витрат слід збільшувати за рахунок місцевих бюджетів, екологічних фондів, власних коштів підприємств. Слід також збільшити розвиток екологічного підприємництва, кредитування банками природоохоронних інвестицій. Враховуючи сучасний екологічний стан України, переважна більшість витрат до 3—5 відсотків ВВП.

Кошти державного бюджету України на природоохоронні заходи треба зосередити в окремому розділі і спрямувати їх на фінансування пріоритетних загальнодержавних і регіональних програм та спеціальних програм за природоохоронних об'єктів за рахунок централізованих капітальних вкладень має здійснюватися за державними контрактами. Залишок коштів від ліквідації підприємств, що закриваються, має бути використаний на фінансування екологічного фонду й банків. Слід також створити сприятливий інвестиційний клімат і ефективну систему реалізації природоохоронних інвестицій як у цілому в економіку України, так і в охорону навколишнього природного середовища.

Василь ШЕВЧУК, заступник міністра охорони навколишнього природного середовища України, доктор економічних наук

Колонна авіація

А почалося з сірнику

Після вильоту Херсон вигляд має використовувати на вулицях, замість фонтанів, позначки охорони й аерії. З вулиці сирниці, підприємств і організації стітиту 20 мільйонів європейської валюти. Однак сирниці сирниці, й сирниці мідиці не змогли заплатити нещодавно до порядку. По ширині, як здалося, вони платили не з власної кишені.

На сьогоднішній день, здається, впливу незначний для нас випадок, про який повідомляв директор Херсонського морського порту (ХМР) Юрій Шевченко. Однак сирниці сирниці, й сирниці мідиці не змогли заплатити нещодавно до порядку. По ширині, як здалося, вони платили не з власної кишені.

Цей акційний фільм, шкідливий на перці у місцевому, дає потім проведення суботу у місті. Нова стала чинністю і приваблює.

Дорога отрута

5 тонн камієрних хімічних речовин, що надійшли на адресу місцевого мала підприємства «Херсон», викликали серйозні загрози здоров'ю.

Як повідомляв в обласній пресі, несправності міста підприємства «Херсон» і «Херсон» збільшили «Херсон» на новий вигідний контракт і, як здалося, не мали серйозного значення застерення прокуратури про те, що проти міста «Херсон» і «Херсон» не можна вважати справу за її безпечності у зв'язку з незаконною торгівлею токсичними отруйними речовинами. Такі повідомлення надійшли з Херсонської міської ради. Польські митники теж зафіксували маршрут шкідливої для здоров'я людей вантажу, що йшов по кордону між Україною та Польщею. Невдоволення української влади, що розглядається питання про утилізацію товару. За рішенням місцевої влади на території порту, підприємства прокуратури області прокуратура МП «Херсон» претензію на суму понад мільярд карбованців.

Мандат, соя і суд

Сувороваський народний суд Херсонської області постановив директорові Каховського агроцентру «Херсон» Андрія Ситчука до реалізації місцевих питань «Херсон» і «Херсон» на думку позивача, компрометує його і завдає моральної шкоди. Військ мала сплатити Ситчуку 60 мільйонів карбованців.

У публікації «Форс-мажор» «Херсон» 26 березня цього року геста нагадав читачам про мала підприємстві «Херсон» і «Херсон» збільшили «Херсон» на новий вигідний контракт і, як здалося, не мали серйозного значення застерення прокуратури про те, що проти міста «Херсон» і «Херсон» не можна вважати справу за її безпечності у зв'язку з незаконною торгівлею токсичними отруйними речовинами. Такі повідомлення надійшли з Херсонської міської ради. Польські митники теж зафіксували маршрут шкідливої для здоров'я людей вантажу, що йшов по кордону між Україною та Польщею. Невдоволення української влади, що розглядається питання про утилізацію товару. За рішенням місцевої влади на території порту, підприємства прокуратури області прокуратура МП «Херсон» претензію на суму понад мільярд карбованців.

Залишився козел Тимко

Після повернення з Києва рада директорів агроцентру «Херсон» Микола Будині, на якого, що його обрано членом ради обласних садів України, розмовляв. Його господарство знову ступило на шлях. Останній час пробує знову у вигляді тракторів, тракторів, привітний знову, лопати... Невдоволення української влади, що розглядається питання про утилізацію товару. За рішенням місцевої влади на території порту, підприємства прокуратури області прокуратура МП «Херсон» претензію на суму понад мільярд карбованців.

Слово — не горобець

На студентські весілля, що відбувалися в херсонському кафе «Океан», несподівано завітала група студентів з Києва. Вони мали на меті перевірити об'єкти державних підприємств. Він поздоровав Вікторію Горбуню і Андрія Примова, які були з урядовою поїздкою, і з малабінці, що були впродовж поїздки з браком коштів на утримання високошвидкісної охорони, на деяку охорону для цієї особи охорони міста.

Слово — не горобець

На студентські весілля, що відбувалися в херсонському кафе «Океан», несподівано завітала група студентів з Києва. Вони мали на меті перевірити об'єкти державних підприємств. Він поздоровав Вікторію Горбуню і Андрія Примова, які були з урядовою поїздкою, і з малабінці, що були впродовж поїздки з браком коштів на утримання високошвидкісної охорони, на деяку охорону для цієї особи охорони міста.

Іван КАЛІНИЧЕНКО.

Херсонська область.

ЗАКОН УКРАЇНИ

ПРО МІЖНАРОДНИЙ
КОМЕРЦІЙНИЙ АРБІТРАЖ

Цей Закон виходить з визнання користності арбітражу (третейського суду) як методу, що широко застосовується для вирішення спорів, які виникають у сфері міжнародної торгівлі, і необхідності комплексного врегулювання міжнародного комерційного арбітражу в законодавчому порядку; врахування положень про такий арбітраж, які є в міжнародних договорах України, а також у національному законодавстві, прийнятому в 1989 році Комісією ООН з права міжнародної торгівлі і скасованому Генеральною Асамблеєю ООН з скасованого використання державами у спосіб законодавства.

РОЗДІЛ I.

ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 1. Сфера застосування
1. Цей Закон застосовується до міжнародного комерційного арбітражу, якщо місце арбітражу знаходиться на території України. Одне положення цього Закону, а саме статті 8, 9, 25 і 36 цього Закону, застосовуються і в тих випадках, коли місце арбітражу знаходиться за кордоном.
2. До міжнародного комерційного арбітражу можуть за умовою сторін передаватися:

спори з договорів та інших цивільно-правових відносин, що виникають при здійсненні зовнішньоторгівельних та інших видів міжнародних економічних зв'язів, якщо комерційне підприємство хоча б однієї із сторін знаходиться за кордоном, а також

спори підприємств з індивідуальними інвесторами і міжнародних об'єднань та організацій, створених на території України, між собою, спорами між їх учасниками, а так само їх спорами з іншими суб'єктами права України.

3. Для цієї статті 2 цієї статті, якщо:

- сторони має об'єднань, між однією комерційне підприємство, комерційним підприємством вважається те, яке має найбільше відношення до арбітражної угоди;
- сторона не має комерційного підприємства, береться до уваги її постійне місце проживання.

4. Цей Закон не зачіпає дії будь-якого іншого закону України, в силу якого певні спори не можуть передаватися до арбітражу або можуть бути передані до арбітражу тільки згідно з положеннями, іншими, ніж ті, що в цьому Законі.

5. Якщо міжнародним договором України встановлено інші правила, ніж ті, що містяться в законодавстві України про арбітраж (третейський суд), то застосовуються правила міжнародного договору.

Стаття 2. Визначення термінів та правил їх тлумачення
Для цілей цього Закону:

- «арбітраж» — будь-який арбітраж (третейський суд) незалежно від того, чи утворюється він спеціально для розгляду окремої справи, чи здійснюється постійно діючим арбітражним установою, зокрема Міжнародним комерційним арбітражним судом або Морським арбітражним комітетом при Торгово-промисловій палаті України (додаток № 1 і № 2 до цього Закону);
- «третейський суд» — односторонній арбітраж або колегія арбітрів;
- «підставний орган суду» — це держава;
- термін «комерційний» тлумачиться широко і охоплює питання, що впливають з усіх відносин торгового характеру, — як договірних, так і недоговірних. Відношення торгового характеру включають такі угоди, не обмежувані ними: будь-які торгові угоди про поставку товарів або надання послуг чи обслуговування або послугам; угоди про розподіл, торговельно-представницькі; факторні операції; лізинг; лізингінг; будівництво промислових об'єктів; надання консультативних послуг; купівля-продаж івентуарів; інвестиції; фінансування; банківські послуги; страхування; угоди про експлуатацію або концесії; сильні підприємства та інші форми промислового або підприємницького співробітництва; перевезення товарів та пасажирів повітрям, морем, залізницею та автомобільним шляхом;

- коли будь-яке положення цього Закону, за винятком статті 28, надає сторонам можливість приймати рішення з певного питання, сторонам можуть доручити прийняти такого рішення будь-якої третей або колегію арбітрів.

Якщо в будь-якому положенні цього Закону є посилання на те, що сторони погодилися або що вони можуть погодитися, або в будь-якій іншій формі є посилання на угоду сторін, така угода включає: будь-який арбітражний орган, зазначений в цій статті.

Якщо в будь-якому положенні цього Закону, за винятком абзацу 1 статті 25 і пункту 2 статті 32, є посилання на те, що сторони погодилися або що вони можуть погодитися, а коли в ньому є посилання на заперечення, його застосовують до заперечення на такий зустрічний позов.

Стаття 3. Отримання письмових повідомлень

1. Якщо сторона не домовилася про інше:

- повідомлення писемно надсилаються отримувачу, якщо його достовірно адресувати особисто або на його комерційне підприємство, а його постійним місцем проживання або поштовою адресою; коли останній не можуть бути встановлені шляхом розумного наведення довідок, писемне повідомлення вважається отриманим, якщо його надіслано до останнього відомого адресату;

- якщо сторона не погодилася з іншим, повідомлення вважається отриманим на поштову адресу рекомендованим листом або будь-яким іншим чином, який передає безреєстрові спроби доставки цього повідомлення;

- повідомлення вважається отриманим в день такої доставки.

2. Положення цієї статті застосовують до повідомлень у ході провадження в суді.

Стаття 4. Відмова від права на заперечення

Сторона, яка знає про те, що яке-небудь положення цього Закону, від якого сторони можуть відмовитися, або якщо-небудь вимога, згідно з арбітражною угодою, не дотримуватиметься, і проте продовжує брати участь у провадженні арбітражу, не заперечує заперечення проти такої відмови чи заперечення без неспроможності заперечити, а якщо дії цього передбачено будь-яким строк, то протягом цього строку вважається такою, що відмовилася від свого права на заперечення.

Стаття 5. Механізм утримання суду

3. Питання, що регулюються цим Законом, ніяке судове втручання не повинно мати місця, крім як у випадках, коли воно передбачено в цьому Законі.

Стаття 6. Органи для виконання певних функцій управління та контролю щодо арбітражу

1. Функції, зазначені в пунктах 3 та 4 статті 11, пункти 3 статті 13, статті 14, виконують президенти Торгово-промислової палати України.

Функції, зазначені в статті 11, пункті 3 статті 16 і пункті 2 статті 14, виконують обласні, місцеві (міс Києва і Севастополя) суди, Верховним Судом Республіки Київ за міжсудомовим арбітражу.

РОЗДІЛ II.

АРБІТРАЖНА УГОДА

Стаття 7. Визначення та форма арбітражної угоди

1. Арбітражна угода — це угода сторін про передачу до арбітражу всіх або певних спорів, які виникли або можуть виникнути між ними в зв'язку з будь-якими конкретними правовідносинами, незалежно від того, чи мають вони договірний характер, чи ні. Арбітражна угода може бути укладена в вигляді арбітражного застереження в контракт або вигляді окремої угоди.

2. Арбітражна угода укладається в письмовій формі. Угода вважається укладеною в письмовій формі, якщо вона міститься в документі, підписаному сторонами, або укладена шляхом обміну листами, повідомленнями по телеграфу, телеграфу або з використанням інших засобів електроніки, що забезпечують фіксацію такої угоди, або шляхом обміну позовною заявою та відзивом на позов, в яких одна із сторін стверджує наявність угоди, а інша проти цього не заперечує. Посилання в угоду на документ, що містить арбітражне застереження, є арбітражною угодою.

доля за умови, що угода укладена в письмовій формі і це посилання є таким, що робить такий застереження частинною угодою.

Стаття 8. Арбітражна угода та пред'явлення позову по суті спорів у суді

1. Суд, до якого подано позов у цивільній, що є предметом арбітражної угоди, повинен, якщо будь-яка із сторін попросить про це не пізніше подання своєї першої заяви по суті спорів, припинити провадження в справі і направити сторони до арбітражу, якщо не визнає, що ця арбітражна угода є недійсною, втратила чинність або не може бути виконана.
2. Якщо пред'явлення позову, зазначеного в пункті 1 цієї статті, арбітражний розгляд проти може бути розпочато або продовжено і арбітражне рішення може бути винесено, позов задовольняється, про підсудність скасовується розглядається в арбітражі.

Стаття 9. Арбітражна угода та забезпечувальні заходи суду

Зарішення сторони до суду до або під час арбітражного розгляду з проханням про задоволення забезпечувальних заходів та внесення судом ухвали про задоволення заходів не є несумісними з дією арбітражної угоди.

РОЗДІЛ III.

СКЛАД ТРЕТЕЙСЬКОГО СУДУ

Стаття 10. Кількість арбітрів

1. Сторони можуть на власній розсуд визначити кількість арбітрів, що призначаються до цієї арбітражі.

2. Якщо сторони не визначили цієї кількості, то призначаються три арбітри.

Стаття 11. Призначення арбітрів

1. Жодна особа не може бути позбавлена права виступити арбітром через її громадянство, якщо сторони не домовилися про інше.

2. Сторони можуть за власним розсудом угодити процедуру призначення арбітра чи арбітрів за умови дотримання положень пунктів 4 і 5 цієї статті.

3. В разі відсутності такої угоди:

- про арбітраж з трьома арбітрами кожна сторона призначає одного арбітра, і двоє призначених таким чином арбітрів призначають третнього арбітра; якщо сторона не призначає арбітра протягом 30 днів після отримання прохання про це від другої сторони або якщо жоден арбітраж протягом 30 днів з моменту їх призначення не домовилися про призначення третього арбітра, на прохання будь-якої сторони арбітр призначається органом, зазначеним у пункті 1 статті 6;

- про арбітраж з одностороннім арбітром, якщо сторони не домовилися про вибір арбітра, на прохання будь-якої сторони арбітр призначається органом, зазначеним у пункті 1 статті 6.

- одна із сторін не дотримується такої процедури; або

- сторони або два арбітри не можуть досягти згоди згідно з такою процедурою; або

- третя особа, включена в установу, не виконує яку-небудь функцію, надавану на неї згідно з такою процедурою.

Будь-яка сторона може просити орган, зазначений у пункті 1 статті 6, вжити необхідних заходів, якщо тільки угода про процедуру призначення не передбачає інших способів забезпечення призначення.

4. Рішення з будь-якого питання, що приймається згідно з пунктом 3 або 4 цієї статті органом, зазначеним у пункті 1 статті 6, не підлягає оскарженню. При призначенні арбітра орган зважає на будь-які вимоги, що створюються до кваліфікації арбітра угодою сторін, і такі міркування, які можуть забезпечити призначення незалежного і неупередженого арбітра, а в разі призначення одностороннього або третнього арбітра бере також до уваги можливість призначення арбітром особи іншого громадянства, ніж громадянство, до якого належать сторони.

Стаття 12. Підстави для відмови арбітра

1. В разі звернення до будь-якої особи в зв'язку з її можливим призначенням як арбітра на основі повноважень повідомити сторони, які можуть викликати обурювані сумніви щодо її неупередженості або незалежності. Арбітр з моменту його призначення і протягом всього до арбітражного розгляду повинен без змін виконувати повноваження сторони про такі обставини, якщо він не повідомив їх про ці обставини раніше.

2. Якщо арбітр може бути звинувачений в тому, що він існує обставини, що викликають обурювані сумніви щодо його неупередженості або незалежності, або якщо він не має кваліфікації, обумовленої угодою сторін. Сторони може вжити відвід арбітра, якщо вона прагне вжити відвід арбітра або призначення його брали участь, лише з причини, які стали їм відомі після його ініціального громадянства, ніж громадянство, до якого належать сторони.

Стаття 13. Процедура відмови арбітра

1. Сторони можуть на свій розсуд домовитися про процедуру відмови арбітра за умови дотримання положень пункту 3 цієї статті.

2. В разі відсутності такої домовленості сторони, що має намір звинуватити відвід арбітра, протягом 15 днів після того, як їм стало відомо про сформування третейського суду або про будь-які обставини, зазначені в пункті 2 статті 12, повинна в письмовій формі повідомити третейський суд про мотиви відмови. Якщо арбітр, якого звинувачено відвід, сам не повідомив про мотиви відмови, сторони не погоджуються з відвідом, питання про відвід вирішується третейським судом.

3. Якщо заяву про відвід при застосуванні будь-якої процедури, угодженої сторонами, або процедури, передбаченої в пункті 2 цієї статті, не знайдено, сторони не звинувачують відвід арбітра, зазначений у пункті 1 статті 6, прийняти рішення про відвід; таке рішення не підлягає оскарженню; поки таке прохання чинне свого вирішення, третейський суд, включений арбітра, якого звинувачено відвід, може продовжувати арбітражний розгляд та вносити арбітражне рішення.

Стаття 14. Примінення повноважень (мандат) арбітра

1. У разі, коли арбітр юридично або фактично викликається неспроможним виконувати свої функції або неспроможним діяти, не виконувати їх, незалежно, чи звинувачують його, мандат втрачає чинність, якщо арбітр бере самовільно або сторони домовляються про призначення мандата. В інших випадках, якщо встановлено розбіжність щодо будь-якої з таких підстав, будь-яка сторона може звернутися до органу, зазначеного в статті 6, з проханням вирішити питання про призначення від мандата; таке рішення не підлягає ніякому оскарженню.

2. Якщо будь-яка арбітра або згода сторін на призначення його мандата на підставі цієї статті або пункту 2 статті 13 не означає визнання будь-якої із підстав, зазначених у цій статті або в пункті 2 статті 12.

Стаття 15. Призначення нового арбітра

Якщо мандат арбітра втрачає чинність на підставі статті 13 або 14, або через те, що арбітр сам бере самовільно з будь-якої іншої підстави, або через те, що його мандат скасовується угодою сторін, а також в будь-якому іншому випадку припинення чинності мандата арбітра, новий арбітр призначається згідно з правилами, які були застосовані при призначенні арбітра, якого звинувачують.

РОЗДІЛ IV.

КОМПЕТЕНЦІЯ ТРЕТЕЙСЬКОГО СУДУ

Стаття 16. Право третейського суду на винесення постанови про свою компетенцію

1. Третейський суд може постановити про свою компетенцію, у тому числі стосовно будь-якого заперечення щодо наявності або дійсності арбітражної угоди, з цієї метою арбітражне застереження, що є частинною угодою, повинно трактуватися як угода, що не залежить від інших умов договору. Винесення третейським судом рішення про недійсність договору не тягне за собою в силу закону недійсність арбітражного застереження.

2. Завдяк присутству у третейському суді компетентні може бути зроблена не тільки подання задоволення щодо позову. Призначення сторонам арбітра або в'їзду у призначений арбітра не позбавляє сторону права зробити таку заяву. Завдяк на те, що третейський суд переважає межі своєї компетенції, повинна бути зроблена, як тільки питання, які, на думку сторони, виходять за її межі, має постановлено в ході арбітражного розгляду. Третейський суд може а будь-якому з цих випадків прийняти заводу, зроблений пізніше, якщо він виставе затримку виправдану.

3. Третейський суд може винести постанову щодо заяви, зазначеної в пункті 2 цієї статті, або як з питання попереднього характеру, або в рішенні щодо суті спору. Якщо третейський суд винесе постанову з питання попереднього характеру, що він має компетенцію, будь-яка сторона може протягом 30 днів після отримання повідомлення про цю постанову просити огляд, записаний в статті 6, прийняти рішення з цього питання; таке рішення не підлягає ніякому оскарженню; поки таке рішення чекатиме на своє вирішення, третейський суд може продовжити розгляд таку заяву арбітражного розгляду.

Стаття 17. Повноваження третейського суду давати розпорядження про захист забезпечувальних заходів

Якщо сторона не доміглася про інше, третейський суд може на прохання будь-якої сторони розпорядитися про захист якоїсь особи чи майна такої забезпечувальних заходів щодо предмета спору, які він вважає необхідними. Третейський суд може зажадати від будь-якої сторони надати належне забезпечення у зв'язку з такими заходами.

РОЗДІЛ V. АРБІТРАЖНЕ ПОВНОВАЖЕННЯ

Стаття 18. Визначення до суду сторін
До сторін повинно бути різнє ставлення, і кожній стороні повинні бути надані всі можливості для виконання своїх повноважень.

Стаття 19. Визначення правил процедури
За умови дотримання положень цього Закону сторони можуть на свій розсуд домовитися про процедуру розгляду справи третейським судом.

Стаття 20. Визначення повноважень третейського суду
В разі відсутності такої угоди третейський суд може домовитися з дотриманням положень цього Закону виставити арбітражний розгляд таким чином, який він вважає належним. Повноваження, надані третейському суду, включають повноваження на визначення допустимості, належності, істотності та застосування будь-якого закону.

Стаття 21. Місце арбітражу
1. Сторони можуть на свій розсуд домовитися про місце арбітражу. В разі відсутності такої домовленості місце арбітражу визначається третейським судом у з'ясуванням обставин справи, включаючи фактор зручності для сторін.

2. Незалежно на положення пункту 1 цієї статті, третейський суд може, якщо сторона не доміглася про інше, зібратися в будь-якому місті, яке він вважає належним для проведення консультацій між його членами, заслуховування свідків, експертів чи сторін або для огляду товарів, інших майна чи документів.

Стаття 22. Початок арбітражного розгляду
Якщо сторона не доміглася про інше, арбітражний розгляд щодо конкретного спору починається у день, коли прохання про передачу цього спору до арбітражу одержано відомостями.

Стаття 23. Мова
1. Сторони можуть на свій розсуд домовитися про мову чи мови, які використовуватимуться в арбітражному розгляді. В разі відсутності такої домовленості третейський суд визначить мову, якою він повинен використовуватися під час розгляду. Така домовленість або визначення, якщо в них не обумовлено інше, стосуються будь-якої письмової заяви сторони, будь-якого судочинства та будь-якого арбітражного рішення, постанови чи іншого повідомлення третейського суду.

2. Третейський суд може дати розпорядження про те, щоб будь-які заяви і документальні докази супроводжувалися перекладом на мову або мови, про які домовилися сторони, або які виставляються третейським судом.

Стаття 23. Позовна заява та заперечення щодо позову
1. Протягом строку, погодженого сторонами або визначеного третейським судом, позивач повинен заявити про обставини, що підтверджують його позовні вимоги, про питання, що підлягають вирішенню, та про якісь свої позовні вимоги, а відповідач повинен заявити про заперечення з цих питань, якщо тільким сторонам не домовилися про інше щодо необхідних розкриттів таких заяв. Сторони можуть подати разом із своїми заявами ці документи, які вони вважають такими, що мають відношення до справи, або можуть зробити посилання на документи або інші докази, які вони представляють таким чином.

2. Якщо сторони не домовилися про інше, а коли арбітражний розгляд будь-якої сторони може змінити або доповнити свої позовні вимоги або заперечення щодо позову, якщо тільки третейський суд не визнає нецільним дозволити таку зміну або доповнення з урахуванням доцільності справи.

Стаття 24. Слухання та розгляд по документів
За умови дотримання будь-якої іншої угоди сторін третейський суд приймає рішення про те, чи проводити існує слухання справи для представлення доказів або уникати дебатів, чи здійснювати слухання та розгляд по документах та інших матеріалах. Проте, якщо цього випаду, коли сторони домовилися не проводити усного слухання, третейський суд повинен провести такі слухання на відповідній стадії розгляду, якщо про це просить будь-яка із сторін.

3. Сторонам дозволяється записано повністю бути надіслані повідомлення про будь-яке слухання та про прийняття рішення третейського суду, що проводиться з метою огляду товарів, інших майна або документів.

3. Всі заяви, документи або інші інформації, що подаються однією стороною третейському суду, повинні бути передані іншій стороні. Сторонам повинні бути передані також будь-які висновки і висновки експертів, які мають доказовий характер, на яких третейський суд може ґрунтуватися при прийнятті своїх рішень.

Стаття 25. Неподання документів або невизначення сторін
Якщо сторона не доміглася про інше, в тих випадках, коли без зазначення поважної причини:

— позивач не подає свою позовну заяву згідно з вимогами пункту 1 статті 23, — третейський суд приймає рішення;

— відповідач не подає своє заперечення, щодо позову згідно з вимогами пункту 2 статті 23, — третейський суд приймає рішення, не розцінюючи таке не подання само по собі як виставлення тверджень позивача;

— будь-яка сторона не з'являється на слухання або не подає документальні докази, — третейський суд може продовжити розгляд та прийняти рішення на підставі доказів, які є у справі.

Стаття 26. Експерт, призначений однією стороною
1. Якщо сторона не доміглася про інше, третейський суд може:

а) призначити одного або кількох експертів для подання йому доповіді з конкретних питань, які виникають третейським судом;

б) зажадати від одного або кількох експертів будь-якої інформації, що стосується справи, або пред'являти для огляду або надання можливості огляду будь-яких документів, товарів або іншого майна, що мають відношення до справи.

2. В разі відсутності повноважень сторін про інше експерт, якщо сторона просить або якщо третейський суд вважає, що це необхідно, повинен після подання свого письмового або усного висновку виступити у службі, на яку сторона надіслана можливість ставити йому запитання та представляти свідків-експертів для одержання свідчень в сірих питаннях.

Стаття 27. Спричиняння збитку в отриманні доказів
Якщо третейський суд вважає, що третейський суд може з'ясувати до компетенції третейського суду ці питання з проханням про сприяння в отриманні доказів. Суд може виконати це прохання в межах своїх повноважень і згідно із своїми правилами отримання доказів.

РОЗДІЛ VI.

ВИСНОВКІ АРБІТРАЖНОГО РІШЕННЯ ТА ПРИПИНЕННЯ РОЗГЛЯДУ

Стаття 28. Норми, що застосовуються до суду спору
1. Третейський суд вирішує спір згідно з такими нормами права, які сторони обирали як такі, що застосовуються до спору. Якщо в ньому не виконано їхню волю, третейський суд повинен права або систему права будь-якої держави повинні тлумачитися як такі, що безпосередньо відносяться до матеріального права цієї держави, а не до її колізійних норм.

2. В разі відсутності якоїсь-небудь наказів сторін третейський суд застосовує право, визначене загальними принципами права, які він вважає застосовними.

3. Третейський суд приймає рішення як асено зі свого, або як «дружній посередник», лише в тому разі, коли сторони про це уповінуються або в інше.

4. В усіх випадках третейський суд приймає рішення згідно з умовами угоди і з врахуванням юридичних зв'язків, що створюються цією угодою.

Стаття 29. Висношення рішення колегіального арбітра
При арбітражному розгляді колегіальним складом арбітра будь-яке рішення третейського суду, якщо сторони не домовилися про інше, повинно бути винесено більшістю арбітрів. Проте

питання процедури можуть вирішуватися арбітром, що є головою третейського суду, якщо його уповноважили сторони або всі члени третейського суду.

Стаття 30. Мирова угода

1. Якщо в ході арбітражного розгляду сторони вступляють спір, третейський суд приймає рішення, на прохання сторін та за відсутності заперечення з його боку, фіксує це вступлення у вигляді арбітражного рішення на угодженні умовах.

2. Арбітражне рішення на угодженні умовах має бути винесено згідно з положеннями статті 31 і повинно містити вказівку на те, що воно є арбітражним рішенням. Таке арбітражне рішення має бути в силі і підлягає виконанню так само, як будь-яке інше арбітражне рішення щодо суті спору.

Стаття 31. Форма і зміст арбітражного рішення

1. Арбітражне рішення повинно бути винесено у письмовій формі та підписано одноособисто арбітром або членами. При колегіальному арбітражному розгляді достатньо наявності підпису відомості всіх членів третейського суду за умови зазначення причин відсутності інших підписів.

2. В арбітражному рішенні повинні бути зазначені мотиви, на яких воно ґрунтується, окрім як задоволення або відхилення позовних вимог, сум арбітражного збору і витрат по справі. В розсуд міст сторони можуть включити в рішення пункт 4 статті 7.

3. В арбітражному рішенні повинні бути зазначені його дата та місце арбітражу, як його визначено згідно з пунктом 1 статті 28. Арбітражне рішення вважається винесеним в його місті.

4. Після винесення арбітражного рішення кожній стороні повинно бути передано його копію, підписана арбітражним згідно з пунктом 1 цієї статті.

Стаття 32. Припинення арбітражного розгляду

1. Арбітражний розгляд припиняється остаточною арбітражним рішенням або постановою третейського суду, прийнятою згідно з пунктом 2 цієї статті.

2. Третейський суд приймає постанову про припинення арбітражного розгляду, коли:

— позивач відмовляється від своєї вимоги, якщо тільки відповідач не виставив заперечення проти припинення розгляду і третейський суд не визнає задоволяти інтерес відповідача в остаточному врегулюванні спору;

— третейський суд визнає, що продовження розгляду створює з якоїсь причини неперетримку або неможливість.

3. Як наслідок третейського суду припиняється одночасно з припиненням арбітражного розгляду без шкоди, проте, для подальшого розгляду в пункті 4 статті 7.

Стаття 33. Вирішення і роз'яснення рішення. Додаткові рішення

1. Протягом 30 днів після отримання рішення, якщо сторонами не угоджено інший строк: будь-яка із сторін, повідомляючи про це іншу сторону, може просити арбітражний суд виправити рішення, що застосовано до нього, з огляду на помилку, опіску чи друкарську помилку або інші помилки аналітичного характеру;

— за наявності відповідалної домовленості між сторонами будь-яка із сторін, повідомляючи про це іншу сторону, може просити третейський суд дати роз'яснення якого-небудь конкретного пункту або частини арбітражного рішення.

Третейський суд, якщо він визнає прохання виправданним, повинен протягом 30 днів після його отримання внести відповідалні виправлення або дати роз'яснення. Таке роз'яснення стає складовою частиною арбітражного рішення.

2. Якщо сторона, що просить виправлення, не подає в розсуд на дату арбітражного рішення, може за своєю ініціативою виправити будь-які помилки, передані в копію другому пункту 1 цієї статті.

3. Якщо сторона не доміглася про інше, будь-яка із сторін, повідомляючи про це іншу сторону, може протягом 30 днів після отримання арбітражного рішення просити третейський суд винести рішення, що застосовано до нього, з огляду на помилку, опіску чи друкарську помилку, проте не буде відображено в рішенні. Арбітражний суд, якщо він визнає прохання виправданним, повинен протягом 60 днів винести додаткове рішення.

4. Третейський суд в разі необхідності може додати строк, протягом якого він повинен винести рішення, і дати роз'яснення або винести додаткове рішення згідно з пунктом 1 або пунктом 3 цієї статті.

5. Положення статті 31 повинні застосовуватися стосовно виправлення або роз'яснення арбітражного рішення або щодо додаткового рішення.

РОЗДІЛ VII.

ОСПОРОВАННЯ АРБІТРАЖНОГО РІШЕННЯ

Стаття 34. Клопотання про скасування як виняткової засіб оспоровання арбітражного рішення

1. Оспоровання в суд арбітражного рішення може бути проведено тільки шляхом подання клопотання про скасування згідно з пунктами 2 та 3 цієї статті.

2. Арбітражне рішення може бути скасоване судом, зазначеним в пункті 2 статті 6, лише у випадку, якщо:

1) сторона, що заявляє клопотання про скасування, поділяє клопотання щодо того, що: одна із сторін в арбітражній угоді, зазначеній у статті 7, була якоюсь мірою недеїдуальною; або ця угода є недійсною за законом, якому сторона цієї угоди підпорядковувалася, в разі відсутності такої угоди; або

2) не було виконано чиниме повноваження про призначення арбітра або про арбітражний розгляд або з інших поважних причин воно не могла подати свої пояснення; або рішення винесено щодо не передбаченого арбітражним угодою спору або такого, що не підлягає під умови арбітражу або містить постанову з питань, що виходять за межі арбітражної угоди; проте, якщо повноваження з питань, які охоплюються арбітражним угодою, можуть бути відокремлені від тих, які не охоплюються такою угодою, то може бути скасована тільки та частина арбітражного рішення, яка містить постанову з питань, що не охоплюються арбітражним угодою; або

3) третейський суд в ході свого арбітражного розгляду не відповів на одну із сторін, якщо тільки така угода не суперечить будь-якому положенню цього Закону, від якого сторони не можуть відступити, або, за відсутності такої угоди, не відповідала цьому Закону; або

4) суд виставив, що: об'єкт спору не може бути предметом арбітражного розгляду за законодавством України; або арбітражне рішення суперечить публічному порядку України.

3. Клопотання про скасування не може бути заявлено після закінчення трьох місяців, рахуючи з дня, коли сторона, що заявляє не клопотання, отримала арбітражне рішення, а в разі, якщо було відхилено прохання згідно зі статтею 33, — з дня винесення третейським судом рішення з цього прохання.

4. Суд, до якого подано клопотання про скасування арбітражного рішення, може, якщо визнає це належним і якщо про це просить одна із сторін, зупинити провадження з питання про скасування арбітражного рішення, якщо тільким сторони, щоб надати третейському суду можливість відновити арбітражний розгляд, або закінчи істий, які, на думку третейського суду, дадуть можливість усунути підстави для скасування арбітражного рішення.

РОЗДІЛ VIII.

ВИКОНАННЯ ТА ВИКОНАННЯ АРБІТРАЖНИХ РІШЕНЬ

Стаття 35. Визнання та виконання арбітражного рішення

1. Арбітражне рішення, незалежно від того, в якій країні воно було винесено, визнається остаточною і підлягає виконанню в Україні згідно з умовами письмового клопотання виконуватися з урахуванням положень цієї статті та статті 36.

2. Сторона, що спирається на арбітражне рішення або порушує клопотання про його виконання, повинна подати оригінал належного чинного засвідченого арбітражного рішення або належне- його належним копії такого, а також оригінал арбітражної угоди, зазначеної в статті 7, або належним чином засвідчену копію такої угоди. Якщо арбітражне рішення або угода винесені ініціальною мовою, сторона повинна подати належним чином засвідчений переклад цих документів на українську або російську мову.

Стаття 36. Підстави для відмови у визнанні або у виконанні арбітражного рішення

1. У випадку коли у виконанні арбітражного рішення, незалежно від того, в якій державі воно було винесено, може бути відмовлено лише:

а) на прохання сторони, проти якої воно спрямоване, якщо ця сторона поділяє контрентуальному суду, що воно засвідчене належним чином, докази того, що:

— одна із сторін в арбітражній угоді, зазначеній у статті 7, була якоюсь мірою недеїдуальною; або ця угода є недійсною за законом, якому сторона цієї угоди підпорядковувалася, в разі відсутності такої угоди; або

— третейський суд в ході свого арбітражного розгляду не відповів на одну із сторін, якщо тільки така угода не суперечить будь-якому положенню цього Закону, від якого сторони не можуть відступити, або, за відсутності такої угоди, не відповідала цьому Закону; або

— рішення винесено щодо не, передбаченого арбітражним угодою або такого, що не підлягає під умови арбітражу або містить постанову з питань, що виходять за межі арбітражної угоди; проте, якщо повноваження з питань, які охоплюються арбітражним угодою, можуть бути відокремлені від тих, які не охоплюються такою угодою, то та частина арбітражного рішення, яка містить постанову з питань, що охоплюються арбітражним угодою, може бути визнана і виконана; або

— склад третейського суду або арбітража процедура не відповідала своїм сторонам або, за відсутності складу, не відповідала закону ті держави, де має місце арбітраж; або
— рішення ще не стало обов'язковим для сторін або було скасовано чи його виконання зупинено судом держави, в якій або згідно із законом якої воно було прийнято; або
2) якщо суд виніс, ніж:
— об'єкт спору не може бути предметом арбітражного розгляду за законодавством України, або
— визнання та виконання цього арбітражного рішення суперечить публічному порядку України.

Якщо з суду, зазначеному в абзаці шостому підпункту 1 пункту 1 цієї статті, заявлено клопотання про скасування або визнання виконання арбітражного рішення, суд, в якому запитуються визнання або виконання, може, якщо визнає це належним, відкласти виконання свого рішення і може також, за клопотанням тієї сторони, яка просить про визнання або виконання арбітражного рішення, зобов'язати ішу сторону надати належне забезпечення.

Проектанти України Л.КРАВЧУК.

м.Київ

24 лютого 1994 року.

Додаток №1 до Закону України «Про міжнародний комерційний арбітраж»

ПОЛОЖЕННЯ

про Міжнародний комерційний арбітражний суд при Торгово-промисловій палаті України

1. Міжнародний комерційний арбітражний суд є самостійною постійною діючою арбітражною установою (третейський судом), що здійснює свою діяльність згідно з Законом України «Про міжнародний комерційний арбітраж».

Торгово-промислова палата України затверджує Регламент Міжнародного комерційного арбітражного суду, порядок обчислення арбітражного збору, ставки гонорарів арбітрів та інших витрат суду, стріс його діяльності.

2. До Міжнародного комерційного арбітражного суду можуть укласти угоди передавати на вирішення: спори з договірних та інших цивільно-правових відносин, що виникають при здійсненні зовнішньоторгівельних та інших видів міжнародних економічних зв'язків, якщо комерційне підприємство хоча б однієї із сторін спору знаходиться за кордоном, а також:

— спори підприємств з іноземними інвесторами і міжнародних об'єктів, та організацій, створених на території України, між собою, спори між їх учасниками, а так само їх спори з ініціативними органами права України.

Зовнішньоекономічні відносини, спори з яких можуть бути передані на вирішення Міжнародного комерційного арбітражного суду, стосуються, зокрема, відносин купівлі-продажу (поступки) товарів, виконання робіт, надання послуг, обміну товарами та/чи послугами, перевезення транспортними засобами, торговельно-представителів та посередництва (агента), оренди (лізингу), науково-технічного обміну, об'єднань іншими наслідками творчої діяльності, спорушення промислових та інших об'єктів, ліцензійних операцій, інвестицій, кредитно-фінансових операцій, страхування, цивільної відповідальності та інших форм промислової і комерційної кооперації.

3. Міжнародний комерційний арбітражний суд oprинце до свого розгляду також спори, віднесені до його юрисдикції і сили міжнародних договорів України.

4. Рішення Міжнародного комерційного арбітражного суду виконуються сторонами добровільно у встановлений ним строк. Якщо сторони виконання рішення не зазначено, воно підлягає виконанню за рішенням суду. Не виконав в строк рішення виконуються відповідно до закону і міжнародних договорів.

5. По справах, що підлягають розгляду в Міжнародному комерційному арбітражному суді, голова суду може залучити до розгляду справи експертів і форму забезпечення вимог.

6. Міжнародний комерційний арбітражний суд при Торгово-промисловій палаті України має печатку із своїм зазначенням українською і англійською мовами та зображенням меча і терез правосуддя.

Додаток №2 до Закону України «Про міжнародний комерційний арбітраж»

ПОЛОЖЕННЯ

про Морський арбітражний комісію при Торгово-промисловій палаті України

1. Морська арбітражна комісія є самостійною постійною діючою арбітражною установою (третейський судом), що здійснює свою діяльність згідно з Законом України «Про міжнародний комерційний арбітраж».

Торгово-промислова палата України затверджує Регламент Морської арбітражної комісії, порядок обчислення арбітражного збору, ставки гонорарів арбітрів та інших витрат комісії, стріс її діяльності.

2. Морська арбітражна комісія вирішує спори, які виникають з договірних та інших цивільно-правових відносин, що виникають із торговельно-промислового незалежного від того, чи є сторонами також відносин суб'єктів українського та іноземного або лише українського чи тільки іноземного права. Зокрема, Морська арбітражна комісія вирішує спори, що виникають із відносин:

1) щодо фактування суден, морського перевезення вантажів, а також перевезення вантажів у змішаному плаванні (ріка — море);

2) щодо морського буксування суден та інших плавучих засобів;

3) щодо морського страхування і перестрахування;

4) пов'язаних з купівлею-продажем, заставою та ремонтом морських суден та інших плавучих засобів;

5) з логістичної і кризової провідності, агентами та іншого обслуговування морських суден, а також суден внутрішнього плавання, окрім як відповідні операції пов'язані з плаванням такел суден морських плаванням;

6) зв'язаних з використанням суден для здійснення наукових досліджень, видобування корисних копалин, гідроенергетики та інших робіт;

7) щодо ретугування морських суден та морських суден судна внутрішнього плавання, в такому порядку регуляції в морських водах судном внутрішнього плавання іного судна внутрішнього плавання;

8) зв'язаних з підняттям затонулих у морі суден та інших майна;

9) зв'язаних із затопленням морських суден, морського судна і судна внутрішнього плавання, суден внутрішнього плавання у морських водах, а також з затопленням судном потоплених портовими спорами, діями, засобом нагайної обставини та іншими об'єктами;

10) зв'язаних із заподіянням пошкоджень рибальським судам і іншим навідаючи ловлення, а також з іншими видами пошкоджень під час здійснення морського рибного промислу;

Морська арбітражна комісія вирішує також спори, що виникають у зв'язку з плаванням морських суден і суден внутрішнього плавання по міжнародних річках, у випадках, пов'язаних із її статті, а також спори, зв'язані із здійсненням судами внутрішнього плавання законних намерень.

3. Морська арбітражна комісія приймає рішення по розгляду спору за наявності угоди між сторонами про передачу їх їй на вирішення.

Комісія приймає до розгляду також спори, що їх сторона зобов'язана передати на її вирішення в силу міжнародних договорів.

4. По справах, що підлягають розгляду Морською арбітражною комісією, голова комісії може на прохання сторони встановити розмір і форму забезпечення вимог і, зокрема, призначити пошуки на накладення арбітра на судно або вантаж іншої сторони, які знаходяться в українському порту.

5. Рішення Морської арбітражної комісії виконуються сторонами добровільно у встановлений строк. Якщо сторони виконання рішення не зазначено, воно підлягає виконанню за рішенням суду.

6. Морська арбітражна комісія приймає рішення виконуються відповідно до закону і міжнародних договорів.

Порядок реалізації забезпечення, що надається на підставі статті 4 цього Положення, встановлюється головою Морської арбітражної комісії після набрання її рішенням законної сили.

7. Морська арбітражна комісія при Торгово-промисловій палаті України має печатку із своїм зазначенням українською і англійською мовами та зображенням моря і терез правосуддя.

ЗАКОН УКРАЇНИ

ПРО ВВЕНЕННЯ ЗМІН І ДОПОВНЕНЬ ДО ЗАКОНУ УКРАЇНСЬКОЇ РСР «ПРО СУДУСТРІЙ УКРАЇНСЬКОЇ РСР»

У зв'язку з прийняттям Закону України «Про статус судів Верховної Ради України постановляю: Внести до Закону Української РСР «Про судустрію Української РСР (Відомості Верховної Ради України РСР, 1981р., додаток до №24, ст.357; 1992р., №3, ст.308) такі зміни і доповнення:

1. Назви Закону слова «Української РСР» замінити, а в його тексті слова «Української РСР», «Української РСР» замінити відповідно: словами «Україна», «Україні».

2. Доповнити Закон статтю 30, 31' такого змісту:

«Стаття 30'. Порядок обрання міжнародного суду.

Міжнародний суд обирається Верховною Радою України строком на десять років у складі голів, заступників голів і судів. Народні засідателі міжнародного суду обираються Верховною Радою України строком на п'ять років за поданням голів цього суду.

Клісний склад міжнародного суду встановлюється Президією Верховної Ради України за поданням міністра юстиції України і Голови Верховного Суду України.

Стаття 31'. Повноваження міжнародного суду.

Міжнародний суд є судом першої інстанції і в межах своїх повноважень розглядає за особливих обставин, заступників голів і судів. Народні засідателі міжнародного суду обираються Верховною Радою України строком на п'ять років за поданням голів цього суду.

Клісний склад міжнародного суду встановлюється Президією Верховної Ради України за поданням міністра юстиції України і Голови Верховного Суду України.

Стаття 31'. Повноваження міжнародного суду.

Міжнародний суд є судом першої інстанції і в межах своїх повноважень розглядає за особливих обставин, заступників голів і судів. Народні засідателі міжнародного суду обираються Верховною Радою України строком на п'ять років за поданням голів цього суду.

Клісний склад міжнародного суду встановлюється Президією Верховної Ради України за поданням міністра юстиції України і Голови Верховного Суду України.

Стаття 38'. Утворення військових судів.

В Україні утворюються військові суди гарнізонів, регіонів і Військово-Морських Сил. Військовий суд гарнізону утворюється на території, на якій розташовано один або кілька військових гарнізонів.

Стаття 38'. Порядок обрання і склад військових судів.

Суди військових судів обираються Верховною Радою України строком на десять років. Судді, які неперіодично обираються на вибори, обираються на п'ять років.

ПОСТАНОВА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Про порядок введення в дію Закону України «Про внесення змін і доповнень до Закону Української РСР «Про судустрію Української РСР»

Верховна Рада України постановляю:

1. Закон України «Про внесення змін і доповнень до Закону Української РСР «Про судустрію Української РСР» виступає в дію з дня його опублікування.

2. Друкувати Верховному Суду України разом з Міністерством юстиції України подати пропозиції про внесення змін до чинного законодавства у зв'язку з прийняттям цього Закону.

3. Визнати такими, що втратили чинність:

— Закон Української РСР від 5 червня 1981 року «Про вибори районних (міських) народних судів Української РСР (Відомості Верховної Ради Української РСР, 1981р., додаток до №24, ст.338);

— Указ Президії Верховної Ради Української РСР від 12 березня 1987 року «Про внесення змін і доповнень до Закону Української РСР «Про вибори районних (міських) народних судів Української РСР (Відомості Верховної Ради Української РСР, 1987р., №12, ст.224);

— Закон Української РСР від 11 липня 1987 року «Про затвердження Указів Президії Верховної Ради Української РСР (Відомості Верховної Ради Української РСР, 1987р., №12, ст.544) і частині затвердження Указу Президії Верховної Ради Української РСР від 12 березня 1987 року «Про внесення змін і доповнень до Закону Української РСР «Про вибори районних (міських) народних судів Української РСР».

Голова Верховної Ради України Л.ІЛЮЩ

м.Київ

24 лютого 1994 року

Судами військових судів можуть бути громадяни України, які відповідно вимогам, встановленим статтею 7 Закону України «Про статус судів», перебувають на військовій службі і мають військове звання офіцерського складу.

Військовий суд призначає на посаду голів, заступників голів і судів.

Військовий суд регіону, Військово-Морський Сил обирається у складі голів, заступників (заступників) голів і судів.

Клісний склад військових судів гарнізонів, регіонів, Військово-Морських Сил встановлюється Верховною Радою України за поданням міністра юстиції України і Голови Верховного Суду України.

Клісний склад народних засідателів по кожному військовому суду визначається головою військового суду регіону, Військово-Морських Сил за погодженням з Міністерством оборони України.

Стаття 38'. Порядок обрання народних засідателів військових судів.

Народні засідателі військових судів обираються відкритим голосуванням на зборах військовослужбовців військових частин строком на п'ять років з числа громадян України, які перебувають на військовій службі і досягли 25-річного віку.

При здійсненні правосуддя народні засідателі військових судів користуються всім авторитетом суду.

Порядок проведення зборів військовослужбовців визначається Міністерством юстиції України за погодженням з Міністерством оборони України.

Народні засідателі, які не випрадали впевненості довіри, можуть бути відкликани зборів військовослужбовців, що їх обрали.

Стаття 38'. Повноваження військових судів Військового суду розглядаються:

1) справи про злочини, вини військовослужбовців Збройних Сил, Національної гвардії, Прикордонних військ, Служби безпеки України та інших військових формувань, що створюються Верховною Радою України і

2) справи про злочини, вини військовослужбовців на території, що є продовженням військових зборів;

3) справи про злочини проти встановленого порядку несення служби, іншими особами на учасницького складу випарано-трудових установ;

4) справи про злочини, вини певних категорій осіб, що визначаються законодавством України;

5) справи про адміністративні правопорушення військовослужбовців;

6) справи за скаргами військовослужбовців на неправомірні дії військових службовців осіб і органів військового управління;

Стаття 64. Призначення, службові виконання

Судові виконавці перебувають при районних (міських) судах і призначаються міністром юстиції Республіки Крим, начальниками управлінь юстиції обласних, Київської і Севастопольської міських державних адміністрацій та по наданням голови районного (міського) суду.

У районних (міських) судах, де є два і більше судових виконавців, один з них призначається старшим судовим виконавцем;

«Стаття 66. Початку судів України

Суди України мають печатку з зображенням Державного герба України і своїм найменуванням».

5. У статті 37:
у частині першій:
з абзату першого слова «соціалістичної» виключити;
в абзаті другому слова «Конституції СРСР і Конституції Української РСР» замінити словами «Конституції України»;

у частині третій:
з абзату першого слова «Конституцію СРСР, Конституцію Української РСР і радянських законів» замінити словами «Конституцію і закони України»;

у частині другій:
слово «радянської», «і співраді комунізму», «березного ставлення до соціалістичної власності» та «до правих соціалістичного співжиття виключити»;

слова «Конституції СРСР, Конституції Української РСР і радянських законів» замінити словами «Конституції і законів України»;

6. Частину другу статті 6, статті 9, 28, 59, 60 виключити.

7. Частину другу статті 16 викласти в такій редакції:

«Під час надання юридичної допомоги адвокатам, права і обов'язки адвокатів, які беруть участь у судочинстві в цивільних і кримінальних справах, визначаються Законом України «Про адвокатуру» та іншими законодавчими актами України».

8. З назви глави 2 розділу II, назви і тексту статті 21 слова «народних», «народного» виключити.

9. У статті 25:

з назви, частини першої і третьої слова «народного», «народних» виключити;

частину другу викласти в такій редакції:

«У випадках передання законодавства України, районний (міський) суд (суддя) розглядає справи про адміністративні правопорушення».

10. З назви і тексту статті 26 слова «народного», «народних», «а також по підвищенню правових знань народних засідателів», «пропаганди правових знань і» та пункт 2 виключити.

11. Назву глави 3 розділу II викласти в такій редакції:

«Верховний суд Республіки Крим, обласний, Київський і Севастопольський міські суди та міждобовий суд».

12. В назві і тексті статей 30, 34, 35, 36, 38 слова «обласного, Київського міського суду», «обласний, Київський міський суд» замінити відповідно словами «Верховного суду Республіки Крим, обласного, Київського і Севастопольського міських судів»;

«Верховний суд Республіки Крим, обласний, Київський і Севастопольський міські суди».

13. У статті 31:

у назві і тексті слова «обласного, Київського міського суду», «обласний, Київський міський суд» замінити відповідно словами «Верховного суду Республіки Крим, обласного, Київського і Севастопольського міських судів»;

«Верховний суд Республіки Крим, обласний, Київський і Севастопольський міські суди»;

«Севастопольський міський суд»;

«Севастопольський міський суд»;

«Севастопольський міський суд»;

«Севастопольський міський суд»;

«Севастопольський міський суд»;

«Севастопольський міський суд»;

«Севастопольський міський суд»;

«Севастопольський міський суд»;

«Севастопольський міський суд»;

«Севастопольський міський суд»;

«Севастопольський міський суд»;

«Севастопольський міський суд»;

«Севастопольський міський суд»;

«Севастопольський міський суд»;

«Севастопольський міський суд»;

«Севастопольський міський суд»;

«Севастопольський міський суд»;

«Севастопольський міський суд»;

«Севастопольський міський суд»;

«Севастопольський міський суд»;

«Севастопольський міський суд»;

«Севастопольський міський суд»;

«Севастопольський міський суд»;

«Севастопольський міський суд»;

«Севастопольський міський суд»;

«Севастопольський міський суд»;

«Севастопольський міський суд»;

«Севастопольський міський суд»;

«Севастопольський міський суд»;

«Севастопольський міський суд»;

«Севастопольський міський суд»;

«Севастопольський міський суд»;

«Севастопольський міський суд»;

«Севастопольський міський суд»;

«Севастопольський міський суд»;

«Севастопольський міський суд»;

«Севастопольський міський суд»;

«Севастопольський міський суд»;

«Севастопольський міський суд»;

«Севастопольський міський суд»;

«Севастопольський міський суд»;

«Севастопольський міський суд»;

«Севастопольський міський суд»;

«Севастопольський міський суд»;

«Севастопольський міський суд»;

«Севастопольський міський суд»;

«Севастопольський міський суд»;

«Севастопольський міський суд»;

«Севастопольський міський суд»;

«Севастопольський міський суд»;

«Севастопольський міський суд»;

«Севастопольський міський суд»;

«Севастопольський міський суд»;

«Севастопольський міський суд»;

«Севастопольський міський суд»;

«Севастопольський міський суд»;

«Севастопольський міський суд»;

«6) Інформувати відповідно Верховну Раду Республіки Крим, обласну, Київську і Севастопольську міські Ради народних депутатів та питань діяльності суду»;

доповнити статтю після пункту 10 новим пунктом такого змісту:

«11) спільно з міністром юстиції Республіки Крим, начальником управління юстиції обласної, Київської і Севастопольської міських державних адміністрацій та по погодженні з Головою Верховного Суду України, міністром юстиції України представляє кандидатів для обрання суддями районних (міських) судів»;

у зв'язку з цим пункт 11 виключити.

16. З тексту статті 39 слова «Союзу РСР» виключити.

17. З абзату четвертого і п'ятого статті 40 слова «Пленуму Верховного Суду СРСР» і «СРСР» виключити.

18. У статті 41:

у частині першій слова «і т.д.» замінити словами «і т.д.»;

«Верховний суд України один раз у шість років інформувати Верховну Раду України про свою діяльність».

19. Частину першу статті 43 доповнити пунктом 4 такого змісту:

«4) військової колегії».

20. У статтях 44, 46, 47 слова «Прокурору», «Прокурору», «Прокурору», «Прокурору» замінити відповідно словами «Генерального прокурора», «Генерального прокурора», «Генеральним прокурором», «Генеральним прокурором».

21. У статті 43:

у пункті 2 слова «Прокурора», «обласних судів, Київського міського суду» замінити відповідно словами «Генерального прокурора», «Верховного суду Республіки Крим, обласних, Київського і Севастопольського міських судів»;

пункт 5 викласти в такій редакції:

«5) розглядає і вирішує питання про внесення подань в порядку законодавчої ініціативи у Верховну Раду України та про тлумачення законів України»;

з пункту 7 слова «Голови Верховного Суду СРСР» і «Союзу РСР», «або постановам Пленуму Верховного Суду СРСР» виключити.

22. Частину першу статті 48 викласти в такій редакції:

«Склад судової колегії в цивільних справах, судової колегії в кримінальних справах і військової колегії затверджується Пленумом Верховного Суду України з числа суддів Верховного Суду України».

23. В частині першій статті 49 слова «судова колегія» замінити словами «судові колегії», слова в цивільних справах і судової колегії в кримінальних справах виключити.

24. У статті 51:

з пункту 3 слова «Пленуму Верховного Суду СРСР» виключити;

пункт 5 виключити;

пункт 7 і частину другу статті викласти в такій редакції:

«7) виносить подання у Верховну Раду України з питань щодо тлумачення законів України»;

з пункту 8 слова «Пленуму Верховного Суду України подання про невідповідність роз'яснень Пленуму Верховного Суду України законодавству України».

25. У статті 53:

слова «судової колегії» замінити словами «судових колегій»;

з пункту 6 слова «судової колегії в кримінальних справах» виключити.

26. У статті 56 слова «судової колегії» замінити словами «судових колегій».

27. У статті 66 слова «Основ законодавства Союзу РСР і союзних республік про судочинстві в СРСР», «СРСР» замінити відповідно словами «Законодавства України», «Україна».

28. У статті 67:

частину другу викласти в такій редакції:

«Структура і штатна чисельність апарату районного (міського) суду затверджуються міністром юстиції Республіки Крим, начальником управління юстиції обласних, Київської і Севастопольської міських державних адміністрацій у межах штатної чисельності і фонду зарплатної плати»;

у частині третій слова «обласного, Київського міського суду» замінити словами «Верховного суду Республіки Крим, обласного, Київського і Севастопольського міських судів».

Президент України Л.КРАВЧУК.

м. Київ

2 лютого 1994 року.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін і доповнень до деяких законодавчих актів України у зв'язку зі змінами в Законі Української РСР «Про судочинстві Української РСР»

У зв'язку із змінами в Законі Української РСР «Про судочинстві Української РСР» Верховна Рада України постановляє:

Внести зміни і доповнення до таких законодавчих актів України:

1. У Кримінально-процесуальному кодексі України:

• Статті 36 і 357 викласти в такій редакції:

• Статті 36. Підсудність справ військовим судам

Військовим судам гарнізонів як суду першої інстанції підсудні справи про злочини осіб, які мають військове звання до підполковника, капітана другого рангу включно, крім тих справ, які підсудні військовим судам нічого рівня.

Військовим судам регіонів, Військово-Морських Сил як суду першої інстанції підсудні:

а) справи про злочини осіб, які мають військове звання полковника, капітана першого рангу;

б) справи про злочини осіб, які займають посаду від командира полку, командира корабель першого рангу і вище, а також осіб, рівних їм за службовими ставовищами;

в) справи про всі злочини, за які в умовах мирного часу законом передбачена можливість призначення покарання у вигляді смертної кари.

Військової колегії Верховного Суду України підсудні справи виявкової важливості, а також справи про злочини військослужбовців, які мають військове звання генерала (адмірала), або займають посади від командира «звання і вище та рівні». Військового суд регіону, Військово-Морських Сил, військової колегії Верховного Суду України непрай прийняти до свого провадження як суду першої інстанції будь-яку справу, підсудну військовому суду гарнізону»;

• Стаття 357. Суду, що розглядають справи в касаційному порядку

Касаційні, окремі подання і скарги на вирок, ухвали і постанови районних (міських), міждобових (окружних) судів розглядають судові колегії в кримінальних справах Верховного суду Республіки Крим, обласних, Київського і Севастопольського міських судів; на вирок, ухвали і постанови військових судів гарнізонів — військового суд відповідного регіону, Військово-Морських Сил, обласного, Київського і Севастопольського міських, міждобових судів, військових судів регіонів, Військово-Морських Сил — відповідно судової колегії в кримінальних справах та військової колегії Верховного Суду України».

2. Частину другу статті 24 викласти в такій редакції: «Верховний суд Республіки Крим, обласний, Київський і Севастопольський міський суд, військовий суд регіонів і Військово-Морських Сил здійснюють відповідно надану їм судову діяльність районних (міських), міждобових (окружних) судів даної області, міст Києва і Севастополя, військових судів гарнізонів».

3. Пункти 1 і 5 статті 32 викласти в такій редакції:

• 1) «Суду» — Верховний суд України, Верховний суд Республіки Крим, обласний, Київський і Севастопольський міський, міждобовий, районний (міський), міждобовий (окружний) суди, військовий суд, суддя, який одноособово розглядає справу»;

• 5) «Суду» — голова, заступник голови і суддя відповідно Верховного Суду України, Верховного суду Республіки Крим, обласного, Київського і Севастопольського міських, міждобових, районного (міського), міждобового (окружного), військового судів, народний засідателі».

4. З назви і тексту статті 38 слово «народному» виключити; в тексті статті слово «трибуналу» замінити словом «судам».

5. У статті 34:

у назві і частині першій слова «обласному, Київському міському суду» замінити словами «Верховному суду Республіки Крим, обласному, Київському і Севастопольському міським судам, міждобовим судам»;

у частині другій слово «народному» виключити; слова «обласний, Київський міський суд має» замінити словами «Верховний суд Республіки Крим, обласний, Київський і Севастопольський міський суди мають»;

доповнити статтю частково третього такого змісту:

«Міждобовим суду підсудні кримінальні справи про злочини на особливо режимних об'єктах, розташованих на території України».

6. Частину третю і четверту статті 38 викласти в такій редакції:

«Питання про передачу справ з одного районного (міського), міждобового (окружного) суду до іншого чи з одного військового суду гарнізону до іншого в межах Республіки Крим, однієї області, міст Києва і Севастополя, однієї військової регіону та Військово-Морських Сил вирішуються головою відповідно Верховного суду Республіки Крим, обласного, Київського і Севастопольського міських судів, головою військового суду регіону, Військово-Морських Сил».

Питання про передачу справ до суду іншої області або військового суду,

місцобласного суду або військового суду іншого регіону вирішується Головою Верховного суду України чи його заступником.

7. У частині другій статті 40, частині третій статті 41 слова «військовому трибуналу», «військовий трибунал» замінити відповідно словами «військовому суду», «військовий суд».

Доповнити статтю 40 частинною третьою такого змісту:

«При обвинуваченні групи осіб у вчиненні одного або кількох злочинів, що не є військовими злочинами, якщо щодо чого б одного з обвинувачених судова підсудна загальному суду, справа щодо всіх обвинувачених розглядається загальним судом».

8. Частину третю статті 67 після третього речення доповнити новим реченням такого змісту: «Відвід, заявлений голові військового суду гарнізону, який одноособно розглядає справу, вирішується постановою голови чи заступника голови військового суду регіону, Військово-Морських Сил; слова «народного» з цієї частини виключити».

9. Перше речення частини третьої статті 232 викласти в такій редакції:

«У виняткових випадках в разі особливої складності або важливості справи, що підлягає районному (міському), міграційному (окружному), військовому суду гарнізону, прокурор Республіки Крим, області, міст Києва чи Севастополя, військовий прокурор (на правах прокурора області) та їх заступники можуть направити її на розгляд відповідно Верховному суду Республіки Крим, обласному, Київському чи Севастопольському міським судам, військовому суду регіону, Військово-Морських Сил».

10. У статті 348:

пункти 1, 2 частини першої викласти в такій редакції:

«1) вироки районних (міських), міграційних (окружних) судів — до Верховного суду Республіки Крим, обласного, Київського і Севастопольського міських судів»;

«2) вироки Верховного суду Республіки Крим, обласного, Київського і Севастопольського міських, місцобласного суду — до Верховного Суду України»;

частину другу викласти в такій редакції:

«Касаційні скарги і касаційні подання на вироки військових судів гарнізонів поділяються відповідно до військового суду регіону, Військово-Морських Сил. Касаційні скарги і касаційні подання на вироки військового суду регіону, Військово-Морських Сил поділяються до військової колегії Верховного Суду України».

11. У частині першій статті 358 слова «обласного, Київського міського суду» замінити словами «Верховного суду Республіки Крим, обласного, Київського і Севастопольського міських судів, військового суду регіону, Військово-Морських Сил».

12. У статті 364:

пункт 2 частини другої після слова «голова» та після слів «у кримінальних справах» доповнити словами «Верховного суду Республіки Крим»; слова «голова Київського міського суду», «Київського міського суду» замінити словами «Київського і Севастопольського міських судів»;

слово «народних» замінити словами «міграційних (окружних)»; слова «прокурор міста Києва» замінити словами «прокурори міст Києва і Севастополя»;

частину третю викласти в такій редакції:

«Голова військового суду регіону, Військово-Морських Сил, військовий прокурор (на правах прокурора області) вправі привести протест на вирок, ухвалу і постанову військового суду гарнізону».

13. Частину другу статті 387 після слова «заступники» доповнити словами «голова Верховного суду Республіки Крим», слова «Київського міського суду» замінити словами «Київського і Севастопольського міських судів, голови військового суду регіону, Військово-Морських сил, слова «міста Києва» замінити словами «міст Києва, Севастополя».

14. У частині першій статті 388:

пункт 1 після слів «президія», «заступники, голови», «ухвали» доповнити словами «Верховного суду Республіки Крим»;

слова «Київського міського суду» замінити словами «Київського, Севастопольського міських судів», слова «міста Києва» замінити словами «міст Києва, Севастополя»;

«2) військовий суд регіону, Військово-Морських Сил — за протестами Голови Верховного Суду України, Генерального прокурора України, їх заступників, голови військового суду регіону, Військово-Морських Сил, військового прокурора (на правах прокурора області) за вироки, ухвали і постанови військових судів гарнізонів».

У зв'язку з цим пункти 2 і 3 заважатимуть пунктами 3 і 4;

пункт 3 викласти в такій редакції:

«3) судової колегії в кримінальних справах і військова колегія Верховного суду України — за протестами Голови Верховного Суду України, Генерального прокурора України, їх заступників — відповідно на вироки і ухвали районних (міських), міграційних (окружних) судів, Верховного Суду України, обласного, Київського і Севастопольського міського суду Республіки Крим, обласних, Київського і Севастопольського міських судів, місцобласного суду, військових судів гарнізонів, регіонів, Військово-Морських Сил, а також на постанови президії Верховного суду Республіки Крим, обласних, Київського і Севастопольського міських судів і постанови судів»;

частину другу цієї статті після слова «президії» доповнити словами «Верховного суду Республіки Крим», слова «Київського міського суду» замінити словами «Київського, Севастопольського міських судів», а слова «прокурор області, прокурор міста Києва» замінити словами «прокурор Республіки Крим, області, міст Києва, Севастополя».

16. У частині першій статті 390:

слова «обласного, Київського міського суду» і «міста Києва» замінити відповідно словами «Верховного суду Республіки Крим, обласного, Київського і Севастопольського міських судів, військовим судом регіону, Військово-Морських Сил» і «міст Києва і Севастополя»;

після слова «заступники» доповнити словами «військової прокурора (на правах прокурора області) або їх заступників».

18. У статті 89:

частину першу викласти в такій редакції:

«Справа в порядку нагляду розглядається президією Верховного суду Республіки Крим, обласного, Київського і Севастопольського міських судів, військовим судом регіону, Військово-Морських Сил не пізніше двадцяти днів, в судовою колегією в кримінальних справах і військовою колегією Верховного суду України — не пізніше одного місяця з дня надходження справи з протестом»;

частину третю викласти в такій редакції:

«Розгляд справи розпочинається доповіддю судді. У президії Верховного суду Республіки Крим, обласного, Київського і Севастопольського міських судів та у військовому суді регіону, Військово-Морських Сил справу і протест доповідає член президії або суддя, який раніше не брав участі в розгляді даної справи. В судовій колегії в кримінальних справах і військовій колегії Верховного Суду України, його Пленумі справу і протест доповідає Голова, заступник Голови або суддя Верховного Суду України»;

в частині п'ятій слова «обласного, Київського міського суду», «судова колегія Верховного Суду України» замінити відповідно словами «Верховного суду Республіки Крим, обласного, Київського і Севастопольського міських судів», «судова колегія в кримінальних справах і військова колегія Верховного Суду України, військовий суд регіону, Військово-Морських Сил».

У частині шостій слова «обласного, Київського міського суду» замінити словами «Верховного суду Республіки Крим, обласного, Київського і Севастопольського міських судів»;

перше речення самої частини викласти в такій редакції:

«Ухвала судової колегії в кримінальних справах і військової колегії Верховного Суду України, військового суду регіону, Військово-Морських Сил підписується всіма суддями, а постанови президії Верховного суду Республіки Крим, обласного, Київського і Севастопольського міських судів — головами».

17. У статті 899:

у частині четвертій слова «міста Києва» і «обласного, Київського міського суду» замінити відповідно словами «міст Києва чи Севастополя, військовому прокурору (на правах прокурора області) та «Верховного суду Республіки Крим, обласного, Київського і Севастопольського міських судів, військовому суду регіону, Військово-Морських Сил»;

у частині п'ятій слова «обласним або Київським міським судом» і «міста Києва» замінити відповідно словами «Верховним судом Республіки Крим, обласним, Київським, Севастопольським міським, місцобласним судом, військовим судом регіону, Військово-Морських Сил» та «міст Києва, Севастополя, військовий прокурор (на правах прокурора області)».

18. У статті 407:

з частини першої виключити слово «народного»;

у частині другій слова «військового трибуналу» замінити словами «військового суду гарнізону».

19. Із статей 407, 408, 408, 408, 409, 410, 411, 414, 414 слово «народного» виключити.

20. У статті 409:

у частині другій слово «народного» виключити, слова «військовими трибуналами» і «військовому трибуналу» замінити відповідно словами «військовими судами» і «військовому суду гарнізону»;

у частині четвертій слово «народного» виключити;

у частині п'ятій слова «військового трибуналу» замінити словами «військового суду гарнізону».

21. У статті 413:

друге речення викласти в такій редакції:

«Ці патення вирішуються в порядку, передбаченому статтею 411 цього Кодексу: постановою судді районного (міського) суду, якщо всі вироки постановлені суддями одноособно; ухвалою районного (міського), міграційного (окружного) суду, якщо хоч б один з вироків постановлено районним (міським), міграційним (окружним) чи військовим судом гарнізону в колегіальному складі; ухвалою Верховного суду Республіки Крим, обласного, Київського і Севастопольського міських судів, якщо хоч б один з вироків постановлено Верховним судом Республіки Крим, обласним, Київським і Севастопольським міськими судами, місцобласним судом, військовим судом регіону, Військово-Морських Сил».

II. У Цивільному процесуальному кодексі України:

1. Статті 23, 126, 126 і 380 викласти в такій редакції:

«Стаття 23. Настільки задоволення заяви про відвід
В разі відводу судді або всього складу суду районного (міського) суду, військовий суд гарнізону справу розглядає той самий районний (міський) суд, військовий суд гарнізону, але з іншим складом суддів, а за відсутності обставин, зазначених у частині третій статті 133 цього Кодексу, справа надсилається до відповідного суду вищої інстанції для передачі її на розгляд іншого районного (міського) суду, військовому суду гарнізону».

У разі відводу судді або всього складу суду під час розгляду справи у Верховному Суду України, Верховному суді Республіки Крим, обласному, Київському і Севастопольському міських судів, місцобласному суді, військовому суду регіону, Військово-Морських Сил справу розглядає той самий суд, але з іншим складом суддів.

Справа передається до Верховного Суду України, якщо у Верховному суді Республіки Крим, обласному, Київському і Севастопольському міськом, місцобласному, військовому суду регіону, Військово-Морських Сил після задоволення відводу або за причин, зазначених у статті 21 цього Кодексу, неможливо утворити новий склад суду для розгляду даної справи»;

«Стаття 123. Справа, підсудна місцобласному, районним (міським) судам, військовим судам гарнізонів, регіонів і Військово-Морських Сил
Всі справи, що підлягають вирішенню в порядку цивільного судочинства, крім тих, що віднесені до компетенції інших судів, розглядаються районними (міськими) судами».

Військовим судам гарнізонів як судам першої інстанції підсудні цивільні справи за скаргами військовослужбовців на неправомірні дії і рішення службових осіб і органів військового управління, крім тих, що підлягають розгляду військовими судами регіонів і Військово-Морських Сил; справи про адміністративну відповідальність, сторонами у яких є військовослужбовці або військові організації, інші справи, пов'язані із захистом прав і свобод військовослужбовців та інших громадян, прав та законних інтересів військових частин, установ, організацій».

Військовим судам регіонів, Військово-Морських Сил як судам першої інстанції підсудні справи за скаргами на незаконні дії і рішення військових службових осіб і органів військового управління на рівні військових об'єднань і вище».

Місцобласному суду як суду першої інстанції підсудні всі справи, що підлягають вирішенню в порядку цивільного судочинства, на особливо важливих об'єктах, розташованих на території України».

Стаття 124. Підсудність справ, в яких стороною є районний (міський) суд, військовий суд гарнізону, Верховний суд Республіки Крим, обласний

суд, Київський чи Севастопольський міський суд, міжобласний суд, військовий суд регіону, Військово-Морських Сил.

Цивільні справи, в яких однією із сторін є районний (міський) суд, військовий суд гарнізону, розглядає відповідно Верховний суд Республіки Крим, обласний суд, Київський чи Севастопольський міський суд, військовий суд регіону, Військово-Морських Сил.

Підсудність цивільних справ, в яких однією із сторін є Верховний суд Республіки Крим, обласний суд, Київський чи Севастопольський міський суд, міжобласний суд, військовий суд регіону, Військово-Морських Сил, визначає Верховний Суд України;

Стаття 380. Суди, що розглядають протести

Справи в порядку нагляду розглядають:

- 1) президія Верховного суду Республіки Крим, обласного, Київського та Севастопольського міських судів — за протестами Голови Верховного суду України, Генерального прокурора України та їх заступників, голови Верховного суду Республіки Крим, обласного, Київського, Севастопольського міських судів та їх заступників, прокуроре Республіки Крим, області, міст Києва, Севастополя та їх заступників — на рішення і ухвали районних (міських) судів, мікрайонних (окружних) судів та на касаційні ухвали Верховного суду Республіки Крим, обласних судів, Київського і Севастопольського міських судів, міжобласного суду;

- 2) військовий суд регіону, Військово-Морських Сил — за протестами Голови Верховного суду України, Генерального прокурора України та їх заступників, голови військового суду регіону, Військово-Морських Сил та їх заступників, військових прокурорів (на правах прокурора області) — на рішення і ухвали військових судів гарнізону;

- 3) судово колегія в цивільних справах Верховного Суду України — за протестами Голови Верховного суду України, Генерального прокурора України та їх заступників — на рішення і ухвали районних (міських) судів, мікрайонних (окружних) судів, Верховного суду Республіки Крим, обласних судів, Київського і Севастопольського міських судів, міжобласного суду;

- 4) військова колегія Верховного Суду України — за протестами Голови Верховного Суду України, Генерального прокурора України та їх заступників — на рішення і ухвали військових судів гарнізону, регіонів, Військово-Морських Сил;

- 5) Пленум Верховного Суду України — за протестами Голови Верховного Суду України, Генерального прокурора України та їх заступників — на рішення і ухвали судової колегії в цивільних справах і військової колегії Верховного Суду України.

2. У статті 12:

частину другу викласти в такій редакції:

«Верховний суд Республіки Крим, обласні, Київський і Севастопольський міські суди здійснюють нагляд за судовою діяльністю районних (міських), мікрайонних (окружних) судів відповідно Республіки Крим, області, міст Києва і Севастополя»;

доповнити статтю частину третьою такого змісту:

«Військові суди регіонів, Військово-Морських Сил здійснюють нагляд за судовою діяльністю військових судів гарнізону».

3. У статті 17:

частину другу викласти в такій редакції:

«У Пленумі Верховного Суду України та у президії Верховного суду Республіки Крим, обласних, Київського і Севастопольського міських судів за однакової кількості голосів, поданих за протест і проти протесту, він вважається відхиленим»;

частину п'яту викласти в такій редакції:

«Справа в окремої думкою одного із суддів, викладеною під час розгляду справи в районному (міському), мікрайонному (окружному) суді, військовому суді гарнізону або в Верховному суді Республіки Крим, обласному, Київському чи Севастопольському міському, міжобласному суді, військовому суді регіону, Військово-Морських Сил по першій інстанції, надсилається голові суду вищої інстанції після закінчення десятиденного строку, якщо рішення в справі не було оскаржено або на нього не було внесено касаційної подання»;

у частині шостій слова «обласного, Київського міського» замінити словами «Верховного суду Республіки Крим, обласного, Київського і Севастопольського міських судів»;

частину шосту цієї статті викласти в такій редакції:

«Справа в окремої думкою голови або члена президії Верховного суду Республіки Крим, обласного, Київського і Севастопольського міських судів, суду військового суду регіону, Військово-Морських Сил в той самий строк надсилається Голові Верховного Суду України».

4. У статті 22:

друге речення частини четвертої викласти в такій редакції: «Відвід, заявлений судді, який одноособово розглядає справу, вирішується відповідно головою районного (міського) суду, військовому суду гарнізону»;

остання речення цієї частини викласти в такій редакції: «Якщо до складу районного (міського) суду обрано одного суддю або відвід заявлено голові районного (міського) суду, який одноособово розглядає справу, питання про їх відвід вирішує голова мікрайонного (окружного) суду»;

доповнити частину четверту новим реченням такого змісту: «Питання про відвід, заявлений голові військового суду, який одноособово розглядає справу, вирішується головою військового суду вищої інстанції».

6. У статті 130 з частини другої виключити слово «народним».

8. У статті 133

частину першу викласти в такій редакції:

«Голова Верховного Суду України, його заступники, а також голова Верховного суду Республіки Крим, обласного, Київського і Севастопольського міських судів, військовому суду регіону, Військово-Морських Сил мають право з межок своєї компетенції на клопотання сторін та інших осіб, які беруть участь у справі, за заявою прокурора або за власної ініціатииви втрутитися будь-яким чином у справу, якщо у провадженні того чи іншого суду і переклада її на розгляд до іншого суду України».

частину третю цієї статті викласти в такій редакції:

«Якщо після відсторонення судді замінити його в даному суді неможливо, справа надсилається до Верховного суду Республіки Крим, обласного, Київського чи Севастопольського міського суду, військовому суду регіону, Військово-Морських Сил для передачі на розгляд іншому суду».

7. У статті 248¹³ частину другу викласти в такій редакції:

«Скарги на рішення місцевих державних органів подаються до Верховного суду Республіки Крим, обласного, Київського і Севастопольського міських судів, а на рішення державного органу України у справах релігій — до Верховного Суду України».

8. Статтю 248¹⁴ після слів «суду» доповнити словами «відповідного військового суду».

9. У статті 289 частину третю викласти в такій редакції:

«Касаційні скарги і касаційні подання на рішення районного (міського) суду, мікрайонного (окружного) суду, військовому суду гарнізону подаються відповідно до Верховного суду Республіки Крим, обласного, Київського і Севастопольського міських судів, військових судів регіонів, Військово-Морських Сил, а на рішення Верховного суду Республіки Крим, обласного, Київського і Севастопольського міських судів, міжобласного суду, військовому суду регіону, Військово-Морських Сил — до Верховного Суду України».

10. У статті 291 частину першу викласти в такій редакції:

«Касаційні скарги на рішення районних (міських) судів, мікрайонних (окружних) судів, Верховного суду Республіки Крим, обласного, Київського і Севастопольського міських судів, міжобласного суду, військових судів може бути подано протягом десяти днів з вступного дня після проголошення рішення. В такий же строк може бути внесено касаційне подання прокурора».

11. У статті 291¹⁵ друге речення частини першої викласти в такій редакції:

«В разі особливої складності справи або в інших виняткових випадках розгляд справи може бути перенесено відповідно головою Верховного суду Республіки Крим, обласного, Київського і Севастопольського міських судів, військовому суду регіону, Військово-Морських Сил — а межах десятиденного строку, Головою Верховного Суду України або його заступниками — а межах місячного строку».

12. У статті 328:

пункт 2 викласти в такій редакції:

«2) голова Верховного суду Республіки Крим, обласного, Київського і Севастопольського міських судів та їх заступники, прокурор Республіки Крим, області, міст Києва, Севастополя та їх заступники — рішення, ухвали районного (міського), мікрайонного (окружного) суду, а також касаційні ухвали судової колегії в цивільних справах Верховного суду Республіки Крим, обласного, Київського і Севастопольського міських судів»;

доповнити статтю пунктом третім такого змісту:

«3) голова військового суду регіону, Військово-Морських Сил, військовий прокурор (на правах прокурора області), їх заступники — рішення, ухвали військового суду гарнізону».

13. У статті 329 частину першу після слова «прокурори» доповнити словами «та прокурори гарнізону».

14. У статті 332 частину другу після слова «або» доповнити словами «Верховний суд Республіки Крим», слова «Київський міський суд» замінити словами «Київський і Севастопольський міські суди, військовий суд регіону, Військово-Морських Сил».

15. У статті 336:

частину другу і третю викласти в такій редакції:

«Справа за протестом на рішення, ухвалу, постанову, що набрали законної сили, розглядається президіями Верховного суду Республіки Крим, обласного, Київського і Севастопольського міських судів та військовим судом регіону, Військово-Морських Сил не пізніше як через двадцять днів, а в судовій колегії в цивільних справах та в військовій колегії Верховного Суду України — не пізніше як через один місяць з дня надходження справи з протестом».

Справа за протестами в порядку судового нагляду в президії Верховного суду Республіки Крим, обласного, Київського і Севастопольського міських судів доповідає голова, заступник голови, член президії або судді Верховного суду Республіки Крим, обласного, Київського і Севастопольського міських судів, у військовому суду регіону, Військово-Морських Сил, в судовій колегії в цивільних справах і військовій колегії Верховного Суду України — Голова, заступник Голови або один із суддів, а в Пленумі Верховного Суду України — Голова, заступник Голови або члени Пленуму, які раніше не брали участі в розгляді цієї справи».

18. У статті 339:

частину першу викласти в такій редакції:

«Після прийняття рішення Верховного суду Республіки Крим, обласного, Київського і Севастопольського міських судів, ухвали військових судів регіонів, Військово-Морських Сил, ухвали судової колегії в цивільних справах і військовій колегії Верховного Суду України, постанови Пленуму Верховного Суду України постановляються з додержанням правил, передбачених статтею 17 цього Кодексу»;

у частині другій цієї статті слова «судової колегії в цивільних справах Верховного Суду України» замінити словами «військовому суду регіону, Військово-Морських Сил, судової колегії в цивільних справах і військовій колегії Верховного Суду України»;

частину третю цієї статті після слова «президії» доповнити словами «Верховного суду Республіки Крим», а слова «Київського міського суду» замінити словами «Київського і Севастопольського міських судів».

17. У статті 340 слова «обласного, Київського міського суду, а ухвали судової колегії в цивільних справах Верховного Суду України» замінити словами «Верховного суду Республіки Крим, обласного, Київського і Севастопольського міських судів, а ухвали військового суду регіону, Військово-Морських Сил, ухвали судової колегії в цивільних справах і військовій колегії Верховного Суду України».

18. У статті 342 слова «Верховного суду України» замінити словами «і військова колегія Верховного Суду України та військові суди регіонів, Військово-Морських Сил», після слова «президії» доповнити словами «Верховного суду Республіки Крим», а слова «Київського міського суду» замінити словами «Київського і Севастопольського міських судів».

19. Із статей Кодексу виключити слова «вирядного», «народний», «народному».

20. Цей Закон набирає чинності з дня його опублікування.

Президент України Л.КРАВЧУК.

м. Київ,

24 лютого 1994 року.

Друкуються з комп'ютерного набору агентства «Укрінформ».

Официальный представитель Горьковского автомобильного завода «ПО ГАЗ»

Предлагает к реализации со склада в Киеве:

Автобусы КАВЗ-3976

Микроавтобус
РАФ-2203-01

Грузовые автомобили:

ЗИЛ (дизель):

- бортовые
- тягачи
- автофургоны

ПАЗ 3205
(изотерм.)

КАМАЗ:

- бортовые
- самосвалы

тел. 263-70-11
тел./факс 264-24-05

Автомобили:

ГАЗ 31029 «Волга»

ГАЗ 310240 «Волга»

Запасные части

к автомобилям
ЗИЛ, ГАЗ, Москвич
Кузова к автомобилям
ГАЗ-3307
Силовые агрегаты
ЯМЗ 238-М2

тел. 8-044-264-74-70
264-74-42

Владельцам кафе, баров, ресторанов,
производителей мороженого
и кондитерских изделий
Фирма "АВК"
производит и реализует
ШОКОЛАДНУЮ ГЛАЗУРЬ
по цене 60 млн. крб. за тонну.
Шоколадная глазурь идеальна
для приготовления
горячего шоколада,
мороженого,
глазирования пирожных,
тортов, конфет.

Тел. в Донецке
(0622) 90-40-61,
35-16-84.
Факс
(0622) 09-11-81.

ЮРВНЕШ

СЕРВИС

юридическая фирма

☎ (044) 227-2370
(044) 227-2054

*Мы работаем на рынке
юридических услуг 5 лет*

✓ ПРЕДОСТАВЛЕНИЕ ИНФОРМАЦИИ О
ФИНАНСОВОМ И ИМУЩЕСТВЕННОМ
ПОЛОЖЕНИИ ВАШИХ ИНОСТРАННЫХ
КОНТРАГЕНТОВ

✓ В РАМКАХ ЭКСПЕРТИЗЫ СВОБОДНОЙ
СИТУАЦИИ С ОПРЕДЕЛЕНИЕМ
ОПТИМАЛЬНОГО ПУТИ ЗАЩИТЫ ВАШИХ
ИНТЕРЕСОВ

✓ ЗАЩИТА ИНТЕРЕСОВ В СУДАХ И
МЕЖДУНАРОДНЫХ АРБИТРАЖНЫХ
ЦЕНТРАХ

☎ 252005, г. Киев,
ул. Красноармейская, 57 / 3
к. 22А, 22Б

✓ ПРОВЕДЕНИЕ ПРОЦЕДУРЫ ИСПОЛНЕНИЯ
ВЫСШЕИХ СУДЕБНЫХ И
АРБИТРАЖНЫХ РЕШЕНИЙ В ЛЮБОЙ
СТРАНЕ МИРА

«УКРАФЛОРА»

Оптовый рынок цветов — первый и единственный в
Украине и СНГ

Мы предлагаем:

цветы оптом, посадочный материал: семена, саженцы;

букеты и композиции из живых и искусственных
цветов и их доставки;

оформление офисов, банкетов, торжественных
мероприятий;

мстерство дизайнеров высшего класса;
сотрудничество с партнерами из других городов и
стран.

Наш адрес: г. Киев, ул. Тираспольская, 43.

Тел./факс: 442-45-84, 443-49-09.

АТКИ
ДОН-1500
СК5
НИВА

по
заводской
цене

(044)
296-16-36
295-48-22

**Народный
инвестиционный
фонд**

Координаційно радо
"НАРОДНОГО ІНВЕСТИЦІЙНОГО
ФОНДУ" запрошує приватні
підприємства виступити
співзасновниками регіональних
інвестиційних фондів "Народного
інвестиційного фонду" по
регіонах України.
Надходять новий
консалтинговий супровід при
реєстрації то під час роботи
фонду.

Розмір пайової частки
співзасновника не обмежений.

Довідки та заявки:

тел. (044) 430-52-04

тел./факс. (044) 430-04-18

СПЕЦИИ

черный перец
душистый перец
мускатный орех
свободка

☎ (044) 245-45-48 (044) 276-53-91

Організація реалізує
із складу в Києві:

- автозаправки блок-пункти місткістю 8
куб. м (контейнерні заправки);
- переносні чорно-білі телевізори
«Смарт» 34ТБ412Д;
- мастично-роздавальні колонки;
- автозаправки місткістю 4,5 куб. м
з роздавальним механізмом на базі
ЗІЛ-131.

Наші телефони в Києві: (044)
212-48-03, 224-41-55.

Организация реализует со склада в г. Днепропетровске:

АВТОШИНЫ

для грузовых и легковых автомобилей, сельхозтехники, погрузчиков,
мотоциклов. Самовывоз и вагонные поставки.

Тел.: (0562) 445-448, 446-464, 440-044.

Факс 442-406.

Предприятие «Экзотика» предлагает
новые, экспортного исполнения,
автомобили ВАЗ следующих моделей:

ВАЗ 21043 (1500)	5400 долл. США
ВАЗ 21053 (1500)	4700 долл. США
ВАЗ 21074 (1600)	5500 — 5600 долл. США
ВАЗ 2108 (1300)	4500 долл. США
ВАЗ 21093 (1500)	6500 долл. США
ВАЗ 21099 (1500)	7200 — 7400 долл. США
ВАЗ 21099 (1300)	6500 — 6600 долл. США

Обращаться: тел. (8-01254) 22939, 61491

Факс (8-01254) 67903

Адрес: ул. Смелнинес 2д, г. Паневежис, Литва 5300.

